

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [Link]. Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere](#) [Link].

Deciziei în cazul 3643/2005/(GK)WP - Accesul public la indemnizațiile plătite deputaților din Parlamentul European

Decizie

Caz 3643/2005/(GK)WP - Deschis la 04/01/2006 - Recomandare privind 24/09/2007 - Decizie din 14/07/2008

Un jurnalist din Malta a solicitat accesul la datele ce cuprind în detaliu toate plățile efectuate de Parlament celor cinci deputați europeni din Malta. Această solicitare a fost tratată de Parlament în conformitate cu Regulamentul 1049/2001 privind accesul public la documente, dar a fost respinsă din motive ce țin de protecția datelor, argumentând că documentele respective conțineau date cu caracter personal, în sensul Regulamentului 45/2001 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare. Jurnalistul a înaintat o plângere Ombudsmanului împotriva acestei decizii, argumentând dreptul contribuabililor de a avea acces la modul în care deputații cheltuie banii publici.

În opinia sa în ceea ce privește această plângere, Parlamentul și-a confirmat poziția. De asemenea, a argumentat că accesul publicului cu privire la utilizarea corectă a fondurilor europene a fost garantat de auditurile efectuate de către Comisia pentru control bugetar și Curtea de Conturi.

Un control din partea serviciilor din subordinea Ombudsmanului au demonstrat că solicitarea reclamantului se referea la patru tipuri de indemnizații, care au fost înregistrate în baze de date diferite, și anume (i) indemnizația de cheltuieli generale, (ii) indemnizația parlamentară, (iii) indemnizația de călătorie, și (iv) indemnizația de hrană care este acordată pentru zilele pe care deputații europeni și le petrec lucrând pentru Parlament.

Dat fiind faptul că acest caz necesita găsirea unui echilibru între transparență și dreptul la viață privată, Ombudsmanul a consultat Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD), care a adoptat opinia potrivit căreia publicul avea dreptul de a fi informat cu privire la comportamentul

deputaților din Parlamentul European. Potrivit acesteia, era evident că datele cu privire la deputați trebuiau făcute publice. Cu toate acestea, în ceea ce privește datele referitoare la asistenții deputaților, se impuneau excepții pentru protejarea intereselor legitime ale acestora.

Ombudsmanul a ajuns la concluzia că refuzul Parlamentului de acordare a accesului reclamantului la datele respective reprezintă un caz de administrare defectuoasă. Într-un proiect de recomandare, a cerut publicarea informațiilor de către Parlament.

Ca răspuns, Parlamentul a anunțat că va publica informații generale cu privire la indemnizațiile deputaților europeni, pe site-ul său web și s-a referit la posibilitatea de reevaluare a situației în 2009. Cu toate acestea, a menținut refuzul în ceea ce privește datele specifice cerute de către reclamant.

Ombudsmanul a salutat faptul că Parlamentul a admis că, într-o societate transparentă și democratică, publicul are dreptul de a fi informat cu privire la utilizarea fondurilor publice încredințate deputaților europeni. A salutat adoptarea de către Parlament a unei politici proactive de publicare pe site-ul web a informațiilor cu privire la diversele indemnizații la care au dreptul deputații europeni. De asemenea, Ombudsmanul a luat notă de afirmația Parlamentului că situația va fi reevaluată în 2009 și a salutat-o, în măsura în care această afirmație reprezintă un angajament din partea Parlamentului la o ulterioară revizuire a transparenței indemnizațiilor deputaților săi. Cu toate acestea, Ombudsmanul regretă că Parlamentul a ales să justifice refuzul de a accepta în totalitate proiectul său de recomandare prin recurgerea la o interpretare juridică a Regulamentelor 1049/2001 și 45/2001, care slăbește principiul transparenței și care a fost respinsă de Tribunalul de Primă Instanță.

În concluzie, Ombudsmanul și-a menținut constatarea de administrare defectuoasă în ceea ce privește majoritatea aspectelor cazului. A clasat cazul cu o observație critică.

Strasbourg, 14 iulie 2008

Stimate domnule V.,

La 24 noiembrie 2005, ați depus o plângere la Ombudsmanul European cu privire la respingerea de către Parlamentul European a cererii dumneavoastră de acces la date care detaliază indemnizațiile acordate deputaților maltezi ai Parlamentului.

La 4 ianuarie 2006, am transmis plângerea Președintelui Parlamentului. Parlamentul și-a transmis avizul la 15 martie 2006. La 23 martie 2006, v-am transmis o invitație de a formula observații, dacă doriți, până la 30 aprilie 2006. Nu s-au primit observații din partea dumneavoastră până la acea dată.

La 9 august 2006, v-am informat că cazul dumneavoastră a fost transferat unui alt jurist.

La 28 septembrie 2006, am solicitat Parlamentului să permită serviciilor mele să verifice documentele sau informațiile vizate de plângerea dumneavoastră. Ați fost informat în consecință în aceeași zi.

La 14 decembrie 2006, serviciile noastre au efectuat o inspecție a celor trei baze de date care conțin datele la care ați solicitat accesul.

La 10 ianuarie 2007, v-am trimis dumneavoastră și Parlamentului o copie a raportului privind această inspecție și v-am invitat să faceți observații, pe care le-ați trimis la 15 ianuarie 2007.

Prin scrisoarea din 24 aprilie 2007, am consultat Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la aspectele legate de protecția datelor ridicate de plângerea dumneavoastră. V-am informat pe dumneavoastră și Parlamentul în consecință la aceeași dată.

La 4 iunie 2007, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a transmis răspunsul său. La 13 iunie 2007, l-am transmis Parlamentului cu o invitație de a face observații. Te-am informat în consecință în aceeași zi.

La 19 iulie 2007, Parlamentul și-a transmis observațiile. Le-am transmis la 3 august 2007 cu o invitație de a face observații, pe care le-ați trimis la 9 august 2007.

La 24 septembrie 2007, am adresat Parlamentului un proiect de recomandare, solicitându-i să reexamineze cererea dumneavoastră de acces la datele în cauză. Parlamentul a fost invitat să își prezinte avizul detaliat până la 31 decembrie 2007. Te-am informat în consecință în aceeași zi.

La 18 decembrie 2007, Parlamentul mi-a solicitat o prelungire a termenului de depunere a avizului său detaliat până la 29 februarie 2008, indicând faptul că anumite cercetări efectuate de Biroul său pentru a oferi un răspuns complet și detaliat la propunerea mea nu sunt încă complete. La 20 decembrie 2008, am acordat prelungirea solicitată și v-am informat în consecință.

La 29 februarie 2008, Parlamentul a transmis avizul său detaliat cu privire la proiectul meu de recomandare. Am primit avizul detaliat al Parlamentului la 7 martie 2008 și v-am transmis în aceeași zi, invitându-vă să formulați observații, dacă doriți, până la 30 aprilie 2008.

Prin e-mailul din 28 aprilie 2008, ați solicitat o prelungire a acestui termen. V-am acordat o prelungire până la 31 mai 2008. La 31 mai 2008, ați trimis observațiile dumneavoastră.

Vă scriu acum pentru a vă anunța rezultatele anchetelor care au fost făcute.

PLÂNGEREA

Fundal

Reclamantul este un jurnalist care lucrează pentru ziarul săptămânal maltez *MaltaToday*. În august 2005, el a solicitat Parlamentului European accesul la „conturile publicate” ale celor cinci deputați maltezi. În urma unui schimb de e-mailuri cu registrul Parlamentului, în cursul căruia a clarificat faptul că cererea sa se referea la date care detaliază plățile efectuate de Parlament

către deputații în Parlamentul European menționați anterior, reclamantul a depus o cerere oficială de acces în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (1) („Regulamentul 1049/2001”). La 15 septembrie 2005, Parlamentul a respins această cerere, susținând că documentele în cauză conțineau informații considerate date cu caracter personal în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (2) („Regulamentul 45/2001”). Potrivit Parlamentului, divulgarea documentelor în cauză a trebuit să fie refuzată deoarece ar încălca interesele unui terț privind viața privată, în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001.

Într-o cerere de confirmare a accesului, reclamantul a susținut, în esență, că divulgarea documentelor nu ar aduce atingere protecției intereselor private ale persoanelor în cauză și că publicarea lor a fost în interesul public, întrucât deputații în Parlamentul European ar trebui să poată fi controlați de alegătorii lor.

În decizia sa privind cererea de confirmare din 13 octombrie 2005, Parlamentul a explicat că cererea de acces viza documente referitoare la afacerile financiare ale diferitelor persoane, și anume deputații în Parlamentul European și asistenții parlamentari. Prelucrarea acestor date a fost necesară pentru gestiunea financiară a Parlamentului și, prin urmare, pentru îndeplinirea unei sarcini de interes public în temeiul articolului 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001. Cu toate acestea, furnizarea acestor informații publicului a depășit ceea ce era necesar pentru buna funcționare a administrației Parlamentului. Prin urmare, furnizarea unor astfel de informații nu a fost reglementată de articolul 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001. Parlamentul a adăugat că excepțiile de la principiul general al accesului la documente prevăzute la punctul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 au fost redactate în termeni imperativi, astfel încât era obligat să refuze accesul în cazul în care consideră că divulgarea documentelor ar aduce atingere intereselor menționate la punctul respectiv. În ceea ce privește argumentul reclamantului referitor la necesitatea unui control public, Parlamentul a susținut că utilizarea adecvată a fondurilor publice a fost garantată de controalele interne și externe relevante. În conformitate cu articolul 74 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, indemnizațiile primite de deputații în Parlamentul European au făcut obiectul unor verificări în cadrul procedurii de descărcare de gestiune. Comisia pentru control bugetar și Curtea de Conturi au pus în aplicare normele aplicabile în numele publicului.

Parlamentul a susținut, de asemenea, că articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Parlamentului prevede că deputații în Parlamentul European nu au dreptul de a inspecta dosarele personale și conturile altor deputați. Având în vedere că un astfel de acces a fost chiar refuzat deputaților în Parlamentul European, a existat cu atât mai mult un motiv pentru care ar trebui să fie refuzat persoanelor din afara Parlamentului.

În plus, Parlamentul a subliniat că Regulamentul 1049/2001 nu obligă în niciun fel instituțiile să creeze documente pentru a răspunde unei cereri. Atunci când informațiile solicitate nu au fost disponibile în unul sau mai multe documente existente, ci au implicat colectarea de date dintr-o

bază de date, cererea a depășit domeniul de aplicare al regulamentului. Bazele de date nu au fost, de fapt, colecții de documente, ci seturi de date în continuă schimbare. Acest lucru s-a aplicat informațiilor solicitate de reclamant, deoarece aceste informații au fost incluse într-un sistem de gestionare a datelor contabile și nu într-un singur document. În consecință, cererea sa, *stricto sensu*, nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului 1049/2001. Cu toate acestea, Parlamentul a adăugat că, în conformitate cu politica sa de transparență, a examinat aplicarea în lumina dispozițiilor regulamentului.

Pe baza acestor considerații, Parlamentul a respins cererea reclamantului.

Plângerea adresată Ombudsmanului

În plângerea sa adresată Ombudsmanului European, reclamantul a susținut că un deputat în Parlamentul European este o persoană publică care a fost plătită atât de guvernele naționale, cât și din fonduri europene și, prin urmare, indirect de contribuabilii europeni. Prin urmare, contribuabilii ar trebui să aibă dreptul de a controla utilizarea contribuțiilor lor prin accesul la conturile deputaților. El consideră, de asemenea, că este în interesul național al contribuabililor maltezi să fie informați cu privire la aceste chestiuni de către un ziar național. El face trimitere la articolul 6 din Tratatul UE și la Carta drepturilor fundamentale. Reclamantul a subliniat că deschiderea a consolidat principiile democrației și drepturilor fundamentale și a ajutat cetățenii Uniunii să participe la afacerile UE.

În esență, reclamantul a susținut că Parlamentul a refuzat în mod eronat să îi acorde acces la datele referitoare la indemnizațiile acordate deputaților maltezi. El a susținut că ar trebui să i se acorde un astfel de acces. Reclamantul a precizat că datele ar trebui să indice sumele primite de deputații în Parlamentul European, precum și modul în care aceste sume au fost utilizate pentru funcționarea birourilor lor și pentru finanțarea pensiilor lor în cadrul sistemului de pensii al Parlamentului.

ANCHETA

Domeniul de aplicare al anchetei

Ombudsmanul a solicitat Parlamentului un aviz cu privire la afirmația și cererea reclamantului.

Cu toate acestea, el a precizat că domeniul de aplicare al anchetei sale se limitează la documentele sau informațiile existente la data respingerii de către Parlament a cererii de confirmare a accesului la documente depuse de reclamant.

Avizul Parlamentului

În avizul său, Parlamentul a reamintit mai întâi informațiile pe care le-a furnizat reclamantului în timpul contactelor sale inițiale cu registrul Parlamentului: Registrul a informat reclamantul că nu există conturi publicate. Acesta a descris sistemul care exista în prezent, în absența unui statut al deputaților în Parlamentul European. Acesta a subliniat că acesta este un sistem hibrid bazat pe salariile deputaților, care au fost plătite de autoritățile naționale, și pe „*diversele indemnizații de secretariat, rambursarea cheltuielilor de deplasare etc.*”, care au fost plătite de Parlament din bugetul său. Reclamantul primise apoi o copie a normelor care reglementează indemnizațiile de secretariat și rambursarea cheltuielilor de deplasare.

În urma unui schimb de e-mailuri, registrul a informat reclamantul că informațiile referitoare la plățile efectuate deputaților în Parlamentul European de către Parlament au fost incluse într-o bază de date. Informațiile au fost colectate exclusiv în scopuri contabile și nu au fost nici publicate, nici distribuite, cu excepția organismelor sau instituțiilor de audit prevăzute în normele relevante.

În plus față de normele privind indemnizațiile, Parlamentul a furnizat reclamantului cifra agregată pentru sumele plătite deputaților în Parlamentul European sub formă de indemnizații de secretariat și de alte indemnizații. Cu toate acestea, potrivit Parlamentului, ceea ce reclamantul a dorit efectiv să obțină a fost defalcarea, pentru fiecare deputat în Parlamentul European, a sumelor primite pentru fiecare indemnizație (de exemplu, salariile plătite efectiv asistenților) și detaliile deplasărilor efectuate în legătură cu activitățile deputaților. Parlamentul a susținut că a continuat să considere că defalcarea detaliată a acestor cifre este reglementată de articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, deoarece aceste documente contabile se refereau nu numai la deputați, ci și la terți, cum ar fi asistenții, a căror relație cu deputații în Parlamentul European era reglementată de un contract de drept privat. Parlamentul a susținut că nu i s-a permis să intervină în această relație și s-a limitat la rolul de contabil.

În ceea ce privește argumentul reclamantului potrivit căruia deputații maltezi ar trebui să fie supuși controlului contribuabililor maltezi, Parlamentul a susținut că deputații în Parlamentul European au făcut obiectul unor verificări specifice efectuate de organismele responsabile cu verificarea conformității gestiunii lor financiare cu normele în vigoare. Controlul public cu privire la utilizarea corectă a fondurilor publice europene a fost garantat de auditurile eficace efectuate de Comisia pentru control bugetar și de Curtea de Conturi. În conformitate cu articolul 74 din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, indemnizațiile deputaților în Parlamentul European au făcut obiectul unor verificări care fac parte din procedura de descărcare de gestiune.

În plus, Parlamentul a reamintit că articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură prevede că deputații în Parlamentul European nu au acces la dosarele personale și la conturile altor deputați. Întrucât un astfel de acces a fost refuzat altor deputați, Parlamentul a susținut că *a fortiori* a fost refuzat persoanelor din afara Parlamentului, cum ar fi reclamantul.

Parlamentul a adăugat că reclamantul a putut, de asemenea, să aibă acces direct, prin intermediul internetului, la „Declarația de interese financiare” a fiecăruia dintre cei cinci deputați maltezi.

Observațiile reclamantului

Nu s-au primit observații din partea reclamantului.

Examinarea dosarului de către Ombudsman

Pe baza informațiilor pe care le primise până la acel moment, Ombudsmanul a procedat la o evaluare preliminară a plângerii. El a remarcat că, deși s-ar fi putut susține că cererea reclamantului viza mai degrabă accesul la informații decât accesul la documente, atât reclamantul, cât și Parlamentul și-au bazat raționamentul pe Regulamentul 1049/2001.

Cu toate acestea, din observațiile Parlamentului, Ombudsmanului nu i-a fost încă pe deplin clar

care erau documentele sau informațiile la care se referea plângerea.

Prin urmare, Ombudsmanul a decis, în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Statutul Ombudsmanului, să solicite Parlamentului să acorde serviciilor sale accesul la aceste documente sau informații.

La 14 decembrie 2006, dl C., șeful unității „indemnizații pentru deputați” din cadrul Direcției Generale Finanțe a Parlamentului, a primit reprezentanții Ombudsmanului. El a explicat că există patru tipuri diferite de indemnizații pentru deputații în Parlamentul European care sunt gestionate de unitatea sa, și anume: (i) indemnizația pentru cheltuieli generale, (ii) indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, (iii) indemnizațiile de deplasare și (iv) așa-numita indemnizație de ședere. El a afirmat că datele referitoare la aceste indemnizații sunt înregistrate în trei baze de date, și anume: (a) o bază de date numită **INDE** pentru cheltuieli generale, (b) o bază de date denumită **CID** privind indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară și (c) o bază de date numită **MIME** pentru indemnizațiile de deplasare și de ședere.

Cu titlu de exemplu și cu titlu confidențial, dl C. a prezentat reprezentanților Ombudsmanului documente tipărite ale extraselor din aceste trei baze de date pentru deputați individuali.

(a) Documentele tipărite ale bazei de date **INDE** indicau numele deputatului în cauză, suma primită cu titlu de indemnizație pentru cheltuieli generale, cuantumul contribuțiilor la sistemul de pensii al deputaților care urmau să fie dedus din indemnizație și detaliile contului bancar al deputatului. Dl C. explică faptul că indemnizația a fost plătită sub forma unei sume forfetare care era aceeași pentru toți deputații în Parlamentul European, dar că valoarea contribuțiilor la sistemul de pensii care trebuie deduse varia în funcție de factori individuali (cum ar fi vârsta și regimul ales) și, în mod evident, egal cu zero pentru deputații care nu au participat la sistemul de pensii al deputaților. El afirmă că Unitatea pentru *drepturile sociale* a Parlamentului este responsabilă de stabilirea acestor sume.

Ca răspuns la o întrebare adresată de reprezentanții Ombudsmanului cu privire la aspectul dacă cuantumul sumei forfetare a fost făcut public, domnul C. a arătat că aceasta nu este publică ca atare, ci că anumite mijloace de informare în masă au publicat suma stabilită pentru anul 2005.

(b) Documentele tipărite ale bazei de date **CID** arătau suma pe care deputatul în cauză a solicitat să i se plătească asistenților săi în fiecare lună. În afară de numele deputatului, documentele imprimate au indicat numele asistenților și sumele pe care fiecare dintre aceștia le-a primit în conformitate cu contractele pe care le-a încheiat cu deputatul. În alte cazuri, numele unei societăți a fost indicat în locul numelor asistenților. Dl C. explică faptul că contractele încheiate de deputați cu asistenții lor nu sunt neapărat contracte de muncă, ci ar putea fi, de asemenea, contracte de servicii. El explică faptul că sumele plătite asistenților în numele deputaților în Parlamentul European în cadrul acestei indemnizații variază și fac obiectul unui plafon fix. Documentele imprimate au indicat, pentru fiecare lună, această cifră maximă și porțiunea din aceasta care a fost utilizată în perioada respectivă, precum și suma care nu a fost

utilizată. Dl C. explică faptul că bugetul neutilizat al fiecărei luni ar putea fi utilizat în orice moment până la sfârșitul anului, când va expira. El explică, de asemenea, că dovada necesară pentru efectuarea plăților către asistenți este contractul încheiat între aceștia din urmă cu deputatul în Parlamentul European și dovada asigurării lor de securitate socială. El a declarat că unitatea sa nu a primit fișele de salariu ale asistenților.

Ca răspuns la întrebarea dacă ar fi posibil să se producă extrase din baza de date care să nu dezvăluie numele asistenților, domnul C. a afirmat că aceasta nu este o operațiune standard, ci că se poate realiza cu ajutorul filtrelor sau al unui instrument de interogare, cum ar fi *Business Objects*.

(C) Dl C. explică, de asemenea, că documentele tipărite din baza de date **MIME** arată, în primul rând, indemnizația plătită pentru deplasările deputaților între locul de origine și locul de muncă, și anume Bruxelles și Strasbourg. El a afirmat că această indemnizație a fost plătită într-o sumă forfetară, care a fost calculată pe baza distanței relevante parcurse și a mijloacelor de transport alese. Suma forfetară ar fi, de asemenea, rambursată în cazul în care costurile reale de deplasare ar fi mai mici. Cu toate acestea, deputații în Parlamentul European au fost obligați să își prezinte permisele de îmbarcare pentru a fi rambursați pentru călătoriile cu avionul. În al doilea rând, baza de date a indicat indemnizația de ședere a deputatului, care este acordată pentru zilele petrecute în muncă pentru Parlament. Dl C. explică faptul că această indemnizație a fost acordată pe baza listelor semnate de deputații în Parlamentul European atunci când, de exemplu, participă la comisiile din care făceau parte. Valoarea indemnizației a fost aceeași pentru fiecare deputat în Parlamentul European. În al treilea rând, baza de date a indicat rambursări pentru alte cheltuieli de deplasare, care, potrivit domnului C., au fost efectuate pe baza dovezii costurilor suportate efectiv. Titlurile care au apărut în exemplul prezentat reprezentanților Ombudsmanului au inclus următoarele: transport aerian, „*frais divers*” (cheltuieli diverse), costuri de hotel și taxe de taxi. Un document tipărit mai detaliat a arătat datele și locurile de călătorie, precum și conexiunea utilizată. În ceea ce privește indemnizația de ședere, documentul tipărit mai detaliat indică numele comisiei la care a participat.

Dl C. explică faptul că baza de date conține, de asemenea, mai multe detalii pentru rubrici precum *frais divers*. Acesta a confirmat că nu există date referitoare la terți în această bază de date. Cheltuielile de deplasare ale asistenților, de exemplu, nu au putut fi rambursate în temeiul acestei indemnizații.

Ca răspuns la o întrebare adresată de reprezentanții Ombudsmanului cu privire la faptul dacă, în afară de aceste indemnizații și în afară de pensii, Parlamentul a efectuat orice alte plăți către deputații în Parlamentul European, dl C. a declarat că nu este cazul la nivelul său, dar că Unitatea pentru *drepturile sociale* a plătit, de asemenea, cheltuieli medicale, precum și pentru cursuri de limbă și informatică. În plus, ofițerii cu conturi de avans ai altor direcții generale ar putea avea, în anumite ocazii, dreptul de a efectua plăți în avans pentru deputații în Parlamentul European în timpul misiunilor lor în străinătate. Cu toate acestea, acestea vor trebui ulterior verificate și aprobate de unitatea dlui C..

Un raport privind inspecția a fost trimis reclamantului și Parlamentului.

Observațiile reclamantului

Comentând raportul de inspecție, reclamantul a confirmat că cererea sa de acces la documente referitoare la cele patru tipuri de indemnizații înregistrate în cele trei baze de date pe care reprezentanții Ombudsmanului le-au inspectat. El și-a reiterat opinia potrivit căreia informațiile conținute în bazele de date ar trebui făcute publice, deoarece contribuabilii europeni au dreptul de a controla utilizarea contribuțiilor lor. În plus, deputații maltezi au fost răspunzători în fața alegătorilor maltezi pentru modul în care au cheltuit banii pe care i-au primit de la bugetul european în legătură cu atribuțiile lor.

Reclamantul a subliniat, de asemenea, că, astfel cum a subliniat dl C., a fost posibil să se comunice informații detaliate cu privire la plățile deputaților în Parlamentul European asistenților lor, fără a dezvălui numele acestora din urmă. O astfel de acțiune ar permite comunicarea informațiilor solicitate fără a încălca articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001. El a susținut că, având în vedere că informațiile detaliate conținute în cele trei baze de date ar putea fi făcute publice fără a publica numele terților, cererea de acces nu a depășit domeniul de aplicare al Regulamentului 1049/2001.

Reclamantul a solicitat Ombudsmanului să analizeze dacă divulgarea informațiilor solicitate ar putea submina protecția vieții private sau a integrității persoanelor în cauză și să verifice dacă aceasta ar reprezenta un risc real de vătămare gravă a intereselor lor protejate.

Reclamantul a adăugat că, în cazul în care părți ale unui document nu sunt accesibile, restul documentului ar trebui divulgat.

Consultarea de către Ombudsman a Autorității Europene pentru Protecția Datelor

Considerațiile Ombudsmanului

În urma unei analize atente a informațiilor care i-au fost furnizate de reclamant și de Parlament, Ombudsmanul a considerat că prezenta cauză lasă loc unor opinii divergente cu privire la interpretarea și aplicarea corectă a normelor de protecție a datelor. Mai precis, a fost necesar să se găsească un echilibru între deschidere și dreptul la viață privată, situație discutată de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor („AEPD”) în documentul său de referință privind accesul public la documente și protecția datelor (3) .

Prin urmare, Ombudsmanul a decis să consulte AEPD cu privire la acest caz, în temeiul părților C și D din Memorandumul de înțelegere dintre AEPD și Ombudsman (4) . În consecință, Ombudsmanul a solicitat AEPD să se pronunțe cu privire la întrebarea dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură datele solicitate de reclamant ar putea fi divulgate.

În special, Ombudsmanul a observat că Parlamentul a susținut că anumite documente nu pot fi divulgate deoarece conțineau date cu caracter personal privind persoane terțe, în special numele asistenților deputaților. Cu toate acestea, Parlamentul nu pare să fi luat în considerare posibilitatea de a acorda acces parțial la astfel de date, de exemplu prin ștergerea numelor asistenților. În contextul plăților către asistenți, s-a constatat, de asemenea, că astfel de plăți, care sunt efectuate în fiecare lună în numele deputatului respectiv, variază până la un anumit plafon fix. Reprezentanții Ombudsmanului au fost informați că bugetul neutilizat al fiecărei luni în cadrul acestei indemnizații ar putea fi utilizat în orice moment până la sfârșitul anului, când va

expira. Prin urmare, s-ar putea întreba dacă nu ar fi posibil să se acorde acces cel puțin la anumite cifre agregate, cum ar fi informațiile dacă și în ce măsură deputații în Parlamentul European și-au epuizat bugetul în temeiul acestei indemnizații pentru un anumit an. În plus, și în ceea ce îi privește pe deputații în Parlamentul European, Parlamentul nu pare să fi analizat dacă, în cazul în care documentele în cauză ar conține date sensibile referitoare la deputații săi, să li se solicite avizul cu privire la efectele unei eventuale divulgări a datelor.

Răspunsul AEPD

În răspunsul său, AEPD a reamintit că, în documentul său de referință, a discutat pe larg situațiile în care o instituție ia o decizie cu privire la o cerere de acces public la documentele care conțin date cu caracter personal. În astfel de situații, AEPD a susținut că instituția a trebuit să țină seama de natura fundamentală atât a dreptului de acces public, cât și a dreptului la protecția datelor. Acest lucru a dus la o abordare echilibrată. Cu toate acestea, adesea nu era evident dacă, în anumite circumstanțe, accesul publicului la datele cu caracter personal trebuie acordat.

În acest context, AEPD a formulat o serie de observații cu privire la cazul de față.

În primul rând, el a afirmat că trebuie să se țină seama de faptul că cauza privea în principal datele cu caracter personal ale deputaților în Parlamentul European. Deși poziția deputatului în Parlamentul European nu a însemnat că persoanelor care dețin o astfel de poziție ar trebui să li se refuze protecția vieții lor private, principiul fundamental într-o societate transparentă și democratică a trebuit să fie acela că publicul are dreptul de a fi informat cu privire la comportamentul lor. Deputații europeni trebuie să fie conștienți de acest interes public. În speță, acest lucru a fost cu atât mai evident cu cât a fost vorba despre cheltuielile cu fondurile publice, încredințate deputaților în Parlamentul European. AEPD a subliniat că, în cauzele conexe C-465/00, C-138/01 și C-139/01 *Österreichischer Rundfunk și alții*(5), Curtea a recunoscut în mod explicit obiectivul de control al utilizării corecte a fondurilor publice drept justificare pentru ingerința în viața privată.

În plus, AEPD a afirmat că, în ceea ce privește datele cu caracter personal ale asistenților deputaților, rezultatul trebuie să fie mai nuanțat. În această privință, el a susținut că, deși și în acest sens dreptul la informare al publicului era predominant, erau totuși necesare excepții menite să protejeze interesele legitime ale asistenților. Potrivit AEPD, un exemplu în acest sens ar putea fi acela că divulgarea numelui unui asistent, în raport cu deputatul în Parlamentul European pentru care a lucrat, ar putea dezvălui opiniile politice ale asistentului. Acestea au fost date sensibile în sensul articolului 10 din Regulamentul 45/2001. AEPD a afirmat că, la prima vedere, soluția sugerată de Ombudsman în considerațiile sale, și anume anularea numelor asistenților, ar proteja în mod adecvat drepturile asistenților. AEPD a considerat, de asemenea, că, în cazul în care, din motive specifice, această soluție nu satisface interesele justificate ale persoanelor vizate, ar putea fi avut în vedere accesul la cifrele agregate, astfel cum au fost menționate de Ombudsman.

În ceea ce privește posibilitatea de a solicita deputaților în Parlamentul European un aviz cu privire la efectele unei eventuale divulgări a datelor, AEPD a afirmat că, în general, sprijină pe deplin utilizarea acestei opțiuni. Cu toate acestea, el a adăugat că, în speță, nu era convins de

utilitatea sa, în măsura în care privea date referitoare la deputații înșiși. În concluzie, AEPD a afirmat că pare evident că aceste date trebuie divulgate. Cu toate acestea, el a considerat că ar putea fi util să se pună întrebări cu privire la efectele unei eventuale divulgări a datelor referitoare la asistenți.

Ombudsmanul a transmis Parlamentului și reclamantului copii ale răspunsului AEPD.

Observațiile Parlamentului

Parlamentul a răspuns că a examinat în detaliu avizul AEPD. Cu toate acestea, aceasta a atras din nou atenția Ombudsmanului asupra argumentelor pe care le-a invocat în avizul său cu privire la prezenta cauză. Parlamentul a subliniat că este important să se reamintească faptul că, astfel cum a subliniat Biroul în decizia sa privind cererea de acces a reclamantului, auditurile privind utilizarea fondurilor publice au fost efectuate atât pe plan intern, cât și în afara instituției. Parlamentul a subliniat că astfel de audituri trebuie să fie efectuate de organizații independente, cum ar fi Curtea de Conturi Europeană, și în conformitate cu procedurile instituționale care garantează respectarea atât a reglementărilor privind utilizarea fondurilor publice, cât și a libertății de acțiune a deputaților în Parlamentul European.

Observațiile reclamantului

În observațiile sale cu privire la răspunsul AEPD și la observațiile Parlamentului cu privire la acest răspuns, reclamantul a subliniat din nou că principiile în discuție în plângerea sa sunt transparența și responsabilitatea. El este de acord că auditurile interne și externe trebuie efectuate în conformitate cu procedurile instituționale. Cu toate acestea, a trebuit să se asigure că deputații în Parlamentul European pot fi trași la răspundere pentru acțiunile lor de către persoanele care i-au ales. Reclamantul a adăugat că, întrucât deputații în Parlamentul European au aparținut celor mai înalți reprezentanți ai Europei, era dreptul lor de a fi plătiți cu rate profesionale bune. Cu toate acestea, el a considerat că publicul are dreptul să știe exact care sunt aceste rate.

Reclamantul a declarat că a fost încântat să ia act de faptul că AEPD a concluzionat că datele referitoare la deputații în Parlamentul European înseși trebuie să fie divulgate. El este pe deplin de acord cu opinia AEPD potrivit căreia deputații în Parlamentul European trebuie să fie conștienți de interesul public de a fi informați cu privire la comportamentul lor și că acest lucru este și mai evident în cazul său, deoarece se referă la cheltuirea fondurilor publice. Reclamantul a mulțumit Ombudsmanului pentru eforturile depuse în acest caz.

PROIECTUL DE RECOMANDARE AL OMBUDSMANULUI

Considerațiile Ombudsmanului

1. Ombudsmanul a observat că atât reclamantul, cât și Parlamentul și-au întemeiat raționamentul în cazul de față pe dispozițiile Regulamentului 1049/2001 referitoare la accesul la *documente*, deși s-ar fi putut susține că cererea reclamantului se referea la accesul la *informații*. Prin urmare, Ombudsmanul și-a întemeiat considerațiile exclusiv pe legislația referitoare la accesul la documente.

2. Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că poziția adoptată de AEPD atunci când

Ombudsmanul l-a consultat cu privire la acest caz a fost în mare măsură similară cu cea adoptată în mod constant de acesta în ceea ce privește accesul public la documente. În speță, standardele de transparență trebuiau să fie deosebit de ridicate, având în vedere că aceasta privea, pe de o parte, utilizarea fondurilor publice la care cetățenii contribuie cu titlu de impozite și, pe de altă parte, comportamentul reprezentanților aleși ai acestor cetățeni.

3. În ceea ce privește argumentele Parlamentului împotriva divulgării datelor, Ombudsmanul a considerat că trebuie să facă distincție între deputații înșiși și terți.

4. Astfel cum a arătat în mod clar AEPD, deputații în Parlamentul European au trebuit să fie conștienți de interesul public pentru comportamentul lor, în special dacă acest comportament este, precum în speță, legat de utilizarea fondurilor publice. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că, în acest aspect al cazului, deschiderea ar trebui să prevaleze asupra dreptului la viață privată, astfel cum este prevăzut la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001.

5. În ceea ce privește argumentul Parlamentului potrivit căruia verificările specifice efectuate de Comisia pentru control bugetar și de Curtea de Conturi au asigurat utilizarea corectă a fondurilor publice, Ombudsmanul a reamintit că Regulamentul 1049/2001 nu impune solicitanților să își motiveze cererea de acces la documente. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat nevalid argumentul unei instituții care examinează o cerere potrivit căruia același scop pe care reclamantul dorește să îl atingă prin solicitarea accesului la anumite documente poate fi atins prin alte mijloace. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că referirea Parlamentului la controalele financiare efectuate de organismele responsabile nu este relevantă în contextul acestui caz.

6. Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că Parlamentul a făcut trimitere și la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură, care prevede că deputații pot să nu aibă acces la dosarele personale și la conturile altor deputați. Parlamentul a considerat că, întrucât un astfel de acces a fost refuzat altor deputați, *a fortiori* a fost refuzat persoanelor din afara Parlamentului. Ombudsmanul a reamintit că Regulamentul de procedură al Parlamentului a fost adoptat chiar de Parlament pentru a-și organiza funcționarea internă. El consideră că acestea nu pot fi aplicate direct în relațiile Parlamentului cu cetățenii. Prin urmare, acestea nu păreau să constituie un temei juridic adecvat pentru respingerea cererii de acces a reclamantului.

7. Astfel, Ombudsmanul a considerat că argumentele prezentate de Parlament nu erau convingătoare și că, prin urmare, refuzul Parlamentului de a acorda reclamantului accesul la datele solicitate de acesta, în măsura în care acestea se refereau exclusiv la deputați în Parlamentul European, nu era justificat. Aceasta a constituit administrare defectuoasă.

8. În ceea ce privește datele cu caracter personal referitoare la asistenții deputaților în Parlamentul European, Ombudsmanul a reamintit că, în scrisoarea sa către AEPD, a arătat că Parlamentul nu pare să fi luat în considerare posibilitatea de a acorda acces parțial la documentele care conțin astfel de date cu caracter personal, de exemplu prin ștergerea numelor asistenților. AEPD a confirmat că eliminarea numelor asistenților le-ar proteja în mod

adecvat drepturile, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru care această soluție nu le-ar satisface interesele legitime. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că Parlamentul nu ar fi trebuit să divulge numele asistenților. Cu toate acestea, neluarea în considerare de către aceasta a posibilității de a acorda acces parțial la documentele care conțin date cu caracter personal ale asistenților, de exemplu, prin golirea numelor asistenților, ar constitui, de asemenea, o administrare defectuoasă.

9. Aceste considerații l-au determinat pe Ombudsman să tragă următoarele concluzii în legătură cu datele conținute în bazele de date individuale:

Baza de date **INDE** pentru cheltuielile generale nu pare să conțină date referitoare la alte persoane decât deputații în Parlamentul European. Ombudsmanul a considerat că este evident că suma forfetară plătită tuturor deputaților în Parlamentul European pentru cheltuielile lor generale ar trebui dezvăluită, în cazul în care aceasta nu a fost deja publică. Desigur, detaliile contului bancar al deputaților, care au apărut și în extrasele acestei baze de date, nu ar trebui să fie divulgate.

În ceea ce privește deducerile din suma forfetară prevăzută pentru sistemul de pensii al deputaților, Ombudsmanul a remarcat că AEPD nu a formulat observații cu privire la această chestiune, în special. Cu toate acestea, a trebuit remarcat faptul că Ombudsmanul se ocupa de o altă plângere privind accesul public la lista cu numele tuturor deputaților care participă la sistemul de pensii al deputaților (6). Ancheta Ombudsmanului cu privire la acest caz era încă pendinte. Prin urmare, el a considerat că ar trebui să aștepte soluționarea acestei cauze înainte de a face recomandări cu privire la problema dacă Parlamentul ar trebui să acorde acces și la date care sunt legate de participarea deputaților individuali la sistemul de pensii al deputaților.

În ceea ce privește baza de date **CID** care înregistrează indemnizațiile pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, Ombudsmanul a considerat că numele asistenților nu ar trebui divulgate. Cu toate acestea, din punctul de vedere al Ombudsmanului, nu păreau să existe motive specifice, cum ar fi cele menționate de AEPD, care ar necesita o anonimizare suplimentară dincolo de golirea numelor asistenților. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că, în absența unor motive specifice împotriva unei astfel de divulgări, ar trebui să se acorde acces la extrasele relevante din această bază de date, cu excepția trimiterilor la numele asistenților, care ar trebui eliminate.

În ceea ce privește baza de date **MIME** care înregistrează indemnizațiile de deplasare și de ședere pentru deputații în Parlamentul European, Ombudsmanul a observat că, astfel cum a confirmat reprezentantul Parlamentului, baza de date nu conținea date privind persoane terțe. Prin urmare, raportorul consideră că ar trebui să se acorde acces deplin la datele conținute în această bază de date.

10. Pe baza considerațiilor de mai sus, Ombudsmanul a concluzionat că Parlamentul a respins în mod eronat, în totalitate, cererea reclamantului de acces la datele conținute în bazele sale de date **INDE**, **CID** și **MIME**. Aceasta a constituit administrare defectuoasă.

Proiectul de recomandare

Pe baza considerațiilor precedente, Ombudsmanul a adresat Parlamentului European următorul proiect de recomandare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Statutul Ombudsmanului European:

„Parlamentul ar trebui (i) să reexamineze cererea reclamantului de acces la date care detaliază indemnizațiile acordate deputaților maltezi și (ii) să acorde reclamantului acces la aceste date în conformitate cu considerațiile de mai sus.”

Avizul detaliat al Parlamentului

În avizul său detaliat, Parlamentul a subliniat că deputații în Parlamentul European trebuie să își poată îndeplini mandatul în deplină independență, care trebuie să fie protejat de orice presiune nejustificată. Acesta a subliniat că realegerea lor a fost verificarea finală de către cetățeni a acțiunilor și activităților sale. Având în vedere diferențele în ceea ce privește nivelul de trai la nivel european, care au devenit și mai izbitoare în urma ultimei extinderi, Parlamentul a decis să plătească deputaților anumite indemnizații în plus față de salariul plătit de autoritățile naționale. Obiectivul acestor indemnizații a fost de a armoniza condițiile de muncă ale deputaților și de a le garanta independența politică și financiară.

Parlamentul a declarat că apreciază argumentul potrivit căruia, într-o societate transparentă și democratică, publicul are dreptul de a fi informat cu privire la utilizarea veniturilor publice, în acest caz fondurile publice încredințate deputaților în Parlamentul European. În consecință, acesta a informat Ombudsmanul că, în vederea îmbunătățirii politicii de transparență a Parlamentului în ceea ce privește sistemul de indemnizații pentru deputații în Parlamentul European și în conformitate cu cele mai bune practici identificate în diferite state membre, Biroul său a decis să publice pe site-ul său internet (a) informații privind normele privind plata cheltuielilor și indemnizațiilor deputaților („CID”) și (b) sumele la care deputații au dreptul la diferitele rubrici. Această publicație, care ar include informații cu privire la toate modificările aduse sumelor sau normelor de îndată ce acestea au loc, ar fi însoțită de o explicație ușor accesibilă și accesibilă cetățenilor cu privire la scopul și utilizarea fiecărei indemnizații.

În ceea ce privește indemnizația pentru cheltuieli generale, Parlamentul a afirmat că toți deputații au primit aceeași indemnizație forfetară lunară pentru cheltuielile generale, care a fost revizuită anual de Birou și se ridică în prezent la 4 052 EUR. La cerere, cetățenii ar putea obține informații cu privire la suma stabilită în fiecare an. Propunerea preconizată de a publica informații privind indemnizațiile pe site-ul Parlamentului ar face ca această cifră să fie direct accesibilă publicului. Parlamentul a considerat că, prin urmare, va da curs solicitării Ombudsmanului în ceea ce privește acest tip de indemnizație.

În ceea ce privește indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, Parlamentul a afirmat că fiecare deputat are dreptul la o indemnizație lunară de acest tip până la o sumă maximă de 16 914 EUR în prezent pentru a acoperi cheltuielile care decurg din angajarea sau utilizarea serviciilor unui sau mai multor asistenți. Aceasta a subliniat că, în conformitate cu anexa XV (punctul 1.3 ultima liniuță) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European, lista asistenților deputaților trebuia să fie pusă la dispoziția publicului în mod direct. Numele asistenților erau, de fapt, deja accesibile pe site-ul Parlamentului și puteau fi căutate fie direct, fie în legătură cu numele deputaților. Astfel, acordarea accesului la

documentele privind rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, chiar și cu numele asistenților necompletați, ar aduce atingere dreptului la viață privată al asistenților, întrucât interferarea celor două surse de informații ar dezvălui detaliile privind venitul personal al asistenților individuali. În consecință, simpla eliminare a numelor lor nu ar fi suficientă pentru a-i proteja.

Parlamentul a adăugat că, potrivit hotărârii Curții de Justiție în cauza *Rechnungshof* (7) , pentru a fi legală, prelucrarea datelor cu caracter personal care constau în transmiterea către terți a datelor privind plățile în favoarea persoanelor fizice trebuie să fie necesară și adecvată obiectivului de interes public urmărit. În speță, controlul asupra cheltuielilor publice constituia interesul public care trebuia protejat. Publicarea numelor asistenților sau a detaliilor care au permis identificarea prin deducere nu a fost necesară în sensul articolului 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001 pentru realizarea acestui interes public.

În ceea ce privește indemnizațiile de deplasare și de ședere, Parlamentul a reamintit că, atunci când un deputat a participat la o reuniune oficială a unuia dintre organele Parlamentului în cadrul UE, cuantumul indemnizației de deplasare a fost calculat pe baza modului de transport și a distanței pe deplasare dus-întors între locul de reședință și locul de muncă. Informațiile privind metodele de calcul și sumele implicate vor fi puse la dispoziție pe site-ul Parlamentului în urma deciziei Biroului.

Parlamentul a susținut că trebuie găsit un echilibru adecvat între cele două interese publice diferite pentru a garanta exercitarea liberă a mandatului deputaților, pe de o parte, și un control eficient asupra cheltuielilor publice, pe de altă parte. Parlamentul a considerat că divulgarea defalcărilor nominale ale sumelor primite în cadrul rubricii indemnizației de deplasare ar putea avea consecințe grave pentru deputați. Într-adevăr, în cazul în care aceste documente devin accesibile, s-ar putea trage concluzii cu privire la activitatea politică a unui deputat, precum și cu privire la sursele sale de informare. O astfel de examinare în exercitarea mandatului lor ar putea încălca principiul prevăzut la articolul 2 din Regulamentul de procedură al Parlamentului, care impune deputaților să își exercite mandatul în mod independent.

În ceea ce privește indemnizația de ședere, Parlamentul a subliniat că deputații au dreptul la o indemnizație forfetară, care se ridică în prezent la 287 EUR pe zi, pentru participarea la reuniunile oficiale ale organelor Parlamentului. Această indemnizație a fost destinată să acopere cheltuielile de cazare și mesele, precum și orice alte cheltuieli suportate în timpul șederii. Acesta adaugă că aceste informații vor fi puse la dispoziție pe site-ul internet al Parlamentului în urma deciziei Biroului.

În ceea ce privește necesitatea de a echilibra protecția datelor și controlul asupra cheltuielilor publice, în general, Parlamentul a reiterat faptul că prezenta plângere se referă în primul rând la datele cu caracter personal ale deputaților în Parlamentul European, care trebuie prelucrate în conformitate cu Regulamentul 45/2001. Potrivit jurisprudenței instanțelor comunitare, acordarea accesului public la un document care conține date cu caracter personal constituia un tratament al datelor cu caracter personal în sensul articolului 2 din Regulamentul 45/2001, iar obligația care revine instituțiilor în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 de a acorda accesul la

documentele constituia o obligație legală de prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul articolului 5 litera (b) din Regulamentul 45/2001. În temeiul acestui articol 5 litera (b), datele cu caracter personal ar putea fi prelucrate dacă „*prelucrarea este necesară pentru respectarea unei obligații legale care îi revine operatorului*”. Curtea de Justiție a recunoscut obiectivul de monitorizare a utilizării adecvate a fondurilor publice drept justificare pentru așa-numita încălcare a vieții private, dar a susținut că prelucrarea ar trebui să fie conformă cu principiul proporționalității atunci când este în scop public (8). Prin urmare, interesul de a asigura cea mai bună utilizare a fondurilor publice trebuia să fie echilibrat cu gravitatea ingerinței în drepturile persoanelor în cauză la respectarea vieții private.

Parlamentul a afirmat că Biroul său a considerat că datele cu caracter personal, și anume numele și sumele plătite pentru articole individuale, ale deputaților în Parlamentul European conținute în declarațiile privind cheltuielile și indemnizațiile legate de viața privată a persoanelor și că divulgarea acestora ar avea implicații considerabile pentru persoanele în cauză. În plus, trebuie remarcat faptul că utilizarea adecvată a fondurilor publice în acest caz special a fost deja garantată de controalele interne și externe relevante. Interesul public pentru verificarea cheltuielilor a fost satisfăcut prin mecanismele de audit care au implicat Comisia pentru control bugetar a Parlamentului și Curtea de Conturi. În plus, ar trebui să se recunoască faptul că aceste audituri au respectat dreptul la viață privată al deputaților și al asistenților acestora, în măsura în care funcționarii implicați în procedurile de verificare internă și externă aveau obligația de a păstra secretul profesional.

Parlamentul a adăugat că deputații săi nu au fost niciodată informați că detaliile cheltuielilor lor pot fi dezvăluite publicului. Divulgarea acestor informații ar însemna utilizarea lor în alte scopuri decât cele pentru care au fost colectate datele (articolul 6 din Regulamentul 45/2001).

Parlamentul a reiterat, de asemenea, că, în conformitate cu Regulamentul său de procedură, deputații nu au acces la dosarele personale și la conturile altor deputați, ceea ce înseamnă că accesul a fost a *fortiori* refuzat persoanelor din afara Parlamentului.

Parlamentul a subliniat că, contrar celor constatate de Ombudsman, nu a refuzat accesul pentru motivul că scopul pe care reclamantul dorea să îl atingă prin solicitarea accesului la documente putea fi atins prin alte mijloace. Aceasta s-a limitat să afirme că interesul public superior – care putea justifica divulgarea – invocat într-o cerere trebuia să fie distinct de interesul public general de a avea acces la documente și trebuie să fie specific situației în cauză (9), cu alte cuvinte, adecvat obiectivului de interes general urmărit.

În concluzie, Parlamentul și-a menținut opinia potrivit căreia divulgarea documentelor care dezvăluie detalii privind sumele plătite deputaților individuali sub forma diferitelor indemnizații prevăzute de normele CID ar fi disproporționată în raport cu obiectivul urmărit de Regulamentul nr. 1049/2001, și anume răspunderea administrației față de cetățean într-un sistem democratic (considerentul 2). Comunicarea datelor nu a fost necesară și, prin urmare, a fost incompatibilă cu articolul 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001. În special, prezența unui organ legitim din punct de vedere democratic, a Comisiei pentru control bugetar și a unui mecanism de audit extern, Curtea de Conturi, a justificat concluzia că existau mijloace eficiente de control asupra cheltuielilor deputaților în Parlamentul European.

Parlamentul a raportat, de asemenea, că anchetele cu parlamentele naționale din statele membre au arătat că, în general, detaliile individuale sau defalcările indemnizațiilor plătite efectiv deputaților în Parlament nu au fost făcute publice. Parlamentul a anexat la scrisoarea sa către Ombudsman un tabel care prezintă practicile pe care le-a constatat a fi în vigoare în diferite state membre ale UE și în anumite state din afara UE.

Potrivit Parlamentului, majoritatea parlamentelor naționale au publicat pe site-urile lor web scurte descrieri ale indemnizațiilor la care au dreptul deputații în Parlamentul European în exercitarea mandatelor lor, precum și scopul acestor indemnizații și normele care le reglementează. Cu toate acestea, faptul că aproape niciun parlament național nu a furnizat informații privind indemnizațiile plătite deputaților individuali a indicat că o astfel de divulgare a fost considerată, în general, o încălcare indezirabilă a vieții private. În plus, simplul fapt că au existat practici diferite între parlamentele naționale a necesitat reținere din partea Parlamentului European, pentru a evita obligarea deputaților să adopte o practică care să depășească ceea ce era necesar în propriile lor state membre.

Parlamentul a adăugat că deputații individuali ar putea, desigur, să decidă dacă doresc să dezvăluie mai multe informații cu privire la indemnizațiile care le sunt plătite decât prevede normele Parlamentului.

În plus, Parlamentul a subliniat că trebuie avut în vedere faptul că Statutul deputaților va intra în vigoare în prima zi a legislaturii Parlamentului European care începe în 2009. În acest context, vor intra în vigoare noi norme de punere în aplicare. În special, normele privind rambursarea cheltuielilor de deplasare și sistemul de pensii s-ar modifica. Prin urmare, Parlamentul a susținut că situația ar trebui analizată din nou în lumina experiențelor care decurg din intrarea în vigoare a statutului.

Observațiile reclamantului

În observațiile sale, reclamantul și-a menținut plângerea. El a menționat că, până în prezent, Parlamentul nici măcar nu i-a întrebat pe cei cinci deputați la care se referă acest caz pentru a-și exprima opinia cu privire la această chestiune, deși acest lucru ar fi putut adăuga mai multe puncte de vedere dezbaterii. În plus, aceasta nu a stabilit dacă deputații în Parlamentul European și-au dat acordul pentru divulgarea datelor, în temeiul articolului 5 litera (d) din Regulamentul 45/2001.

Reclamantul a subliniat din nou că cererea sa este în interesul public și a declarat că nu poate avea încredere în auditurile interne ale Parlamentului. În acest context, reclamantul a subliniat că un astfel de audit privind indemnizația de asistență parlamentară, care a durat 14 luni, a fost finalizat recent. Cu toate acestea, Parlamentul a decis apoi să nu publice rezultatele acestui audit. Reclamantul a susținut că un deputat în Parlamentul European a publicat, din proprie inițiativă, un rezumat al constatărilor auditului și că acest rezumat se referea la diverse nereguli. Prin urmare, reclamantul a întrebat care sunt garanțiile pe care Parlamentul le oferă cetățenilor în ceea ce privește transparența și auditul adecvat al conturilor deputaților în Parlamentul European.

Reclamantul a solicitat Ombudsmanului să ia toate măsurile posibile pentru a aduce plângerea sa în atenția mai largă a deputaților în Parlamentul European, a publicului și a mass-mediei europene, în special în contextul propunerii de reformă a Regulamentului 1049/2001, care, potrivit acestuia, ar restricționa și mai mult accesul la documente. În plus, el a solicitat Ombudsmanului să se asigure că Parlamentul și-a îndeplinit anunțul de a publica pe site-ul său informații privind indemnizațiile deputaților și, prin urmare, a dat curs solicitării Ombudsmanului în acest sens.

Reclamantul a considerat că din rezumatul raportului auditorului intern publicat de un deputat în Parlamentul European reiese că normele actuale privind indemnizația de asistență parlamentară oferă posibilitatea de a abuza, permițând deputaților, de exemplu, să plătească prestatorilor de servicii întreaga sumă disponibilă în temeiul acestei indemnizații, deși nu aveau decât un asistent acreditat sau chiar să plătească indemnizația unei societăți fictive.

În plus, același rezumat a arătat că, în 26 % din cazurile incluse în eșantion pentru raportul de audit, niciun certificat de afiliere la un sistem de securitate socială nu a fost prezentat administrației Parlamentului, pe care auditorul a considerat că nu este în conformitate cu normele CID. În plus, au existat cazuri în care asistenții au fost plătiți excesiv pentru cheltuielile de deplasare și de ședere. Reclamantul a considerat că acest rezumat trebuie luat în considerare atunci când a evaluat dacă divulgarea pe care a solicitat-o este „necesară într-o societate democratică”.

Reclamantul a remarcat, de asemenea, că Parlamentul a interpretat noțiunea de confidențialitate într-un mod foarte larg, ceea ce l-a determinat să blocheze accesul la conturile deputaților în Parlamentul European. Cu toate acestea, în opinia sa, cererea sa nu a constituit în niciun fel o intruziune în „cercul interior” al vieții private a deputaților și a asistenților acestora, ci a urmărit obiectivul legitim de a trage la răspundere deputații europeni în mod public.

Reclamantul a subliniat din nou că alegătorii trebuie să fie în măsură să verifice dacă realizările deputaților în PE în timpul mandatului lor justificau suma de bani plătită de Parlament. În caz contrar, alegătorii nu ar putea profita pe deplin de beneficiile democrației.

DECIZIA

1 Accesul public la datele privind indemnizațiile acordate deputaților în *Parlamentul European*

1.1 Reclamantul, jurnalist care lucrează pentru ziarul săptămânal maltez MaltaToday, a solicitat Parlamentului European accesul la datele care detaliază plățile efectuate de Parlament către cei cinci deputați maltezi ai săi. Parlamentul a respins cererea reclamantului și cererea de confirmare, susținând că documentele în cauză conțineau date cu caracter personal în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (10) („Regulamentul 45/2001”). Potrivit Parlamentului, divulgarea documentelor ar încălca interesele unui terț în materie de confidențialitate, în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE)

nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (11) („Regulamentul 1049/2001”). În plus, utilizarea adecvată a fondurilor publice a fost garantată de controalele interne și externe relevante efectuate de Comisia pentru control bugetar și de Curtea de Conturi. Parlamentul a susținut, de asemenea, că articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură prevede că deputații nu au dreptul de a inspecta dosarele personale și conturile altor deputați. Prin urmare, *a fortiori*, un astfel de acces a trebuit să fie refuzat persoanelor din afara Parlamentului.

1.2 În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamantul a susținut că un deputat în Parlamentul European este o persoană publică care a fost plătită atât de guvernele naționale, cât și din fonduri europene și, prin urmare, indirect de contribuabilii europeni. Prin urmare, contribuabilii ar trebui să aibă dreptul de a controla utilizarea contribuțiilor lor prin accesul la conturile deputaților. El a subliniat că deschiderea a consolidat principiile democrației și drepturilor fundamentale și că a ajutat cetățenii Uniunii să participe la afacerile UE.

Ancheta Ombudsmanului

1.3 În avizul său, Parlamentul și-a menținut poziția. Aceasta a precizat în special că nu putea acorda acces la documentele în litigiu, întrucât acestea priveau nu numai deputații, ci și terții, cum ar fi asistenții, ale căror raporturi cu deputații în Parlamentul European erau reglementate de un contract de drept privat. Parlamentul a susținut că nu i s-a permis să intervină în această relație și, prin urmare, s-a limitat la rolul de contabil. Acesta a susținut, de asemenea, că controlul public privind utilizarea corectă a fondurilor europene a fost garantat prin audituri eficiente efectuate de Comisia pentru control bugetar și de Curtea de Conturi.

1.4 O inspecție efectuată de serviciile Ombudsmanului a arătat că cererea reclamantului viza patru tipuri de indemnizații pentru deputații în Parlamentul European, înregistrate în trei baze de date de către Direcția Generală Finanțe a Parlamentului. În special, baza de date **INDE** înregistrează indemnizațiile pentru cheltuielile generale, baza de date **CID** înregistrează indemnizațiile pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară și baza de date **MIME** înregistrează indemnizațiile de deplasare și de ședere ale deputaților în Parlamentul European. Cu titlu de exemplu și cu titlu confidențial, reprezentanților Ombudsmanului li s-au prezentat documente tipărite ale extraselor acestor trei baze de date referitoare la deputați individuali.

- Documentele tipărite ale bazei de date **INDE** indicau numele deputatului în cauză, suma pe care a primit-o sub formă de indemnizație pentru cheltuieli generale, care a fost plătită ca sumă forfetară identică pentru toți deputații în Parlamentul European, cuantumul contribuțiilor la sistemul de pensii al deputaților care urmau să fie dedus din indemnizație, care a variat în funcție de factori individuali, precum și detaliile contului bancar al deputatului.

- Documentele tipărite ale **CID** privind baza de date indicau suma pe care deputatul în cauză a solicitat să i se plătească asistentului (asistentilor) său(i) în fiecare lună. În afară de numele deputatului în Parlamentul European, documentele imprimate prezentau numele asistenților și sumele primite de fiecare dintre aceștia, în conformitate cu contractele pe care le-au încheiat cu deputatul. În alte cazuri, numele unei societăți a fost indicat în locul numelor asistenților, având în vedere că contractele încheiate de deputații în Parlamentul European cu asistenții lor ar putea fi, de asemenea, contracte de servicii. Sumele plătite asistenților în numele deputaților în Parlamentul European în cadrul acestei indemnizații au variat și au fost supuse unui anumit

plafon fix. Documentele imprimate au arătat, pentru fiecare lună, acest buget maxim și partea din acesta care a fost utilizată, precum și suma care nu a fost utilizată. Reprezentantul Parlamentului a declarat că bugetul neutilizat al fiecărei luni ar putea fi utilizat în orice moment până la sfârșitul anului, când va expira.

- Documentele tipărite ale bazei de date **MIME** au arătat, în primul rând, indemnizația plătită pentru deplasările deputaților între locul de origine și locurile lor de muncă, și anume Bruxelles și Strasbourg. Această indemnizație a fost plătită într-o sumă forfetară, calculată pe baza distanței relevante și a mijloacelor de transport alese. Suma forfetară ar fi, de asemenea, rambursată în cazul în care costurile reale de deplasare ar fi mai mici. Cu toate acestea, deputații în Parlamentul European au fost obligați să își prezinte permisele de îmbarcare pentru a fi rambursați pentru călătoriile cu avionul. În al doilea rând, baza de date a arătat indemnizația de ședere a deputatului, care este acordată pentru zile de lucru pentru Parlament și este calculată pe baza listelor semnate de deputați atunci când, de exemplu, participă la comisiile din care făceau parte. Valoarea indemnizației a fost aceeași pentru fiecare deputat în Parlamentul European. În al treilea rând, baza de date a indicat rambursări pentru alte cheltuieli de deplasare, care au fost efectuate pe baza dovezii costurilor suportate efectiv. Titlurile care au apărut în exemplul prezentat reprezentanților Ombudsmanului au inclus următoarele: transport aerian, „*frais divers*” (cheltuieli diverse), costuri de hotel și taxe de taxi. Un document tipărit mai detaliat a arătat datele și locurile de călătorie, precum și conexiunea utilizată. În ceea ce privește indemnizația de ședere, documentul tipărit mai detaliat indică numele comisiei la care a participat. Reprezentantul Parlamentului a declarat că nu există date referitoare la terți în această bază de date. Cheltuielile de deplasare ale asistenților, de exemplu, nu au putut fi rambursate în temeiul acestei indemnizații.

Punctul de vedere al AEPD

1.5 Având în vedere că prezenta cauză impunea găsirea unui echilibru între deschidere și dreptul la viață privată, Ombudsmanul a consultat Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) pentru a stabili dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură datele solicitate de reclamant ar putea fi divulgate. În răspunsul său, AEPD a subliniat că, deși poziția de deputat în Parlamentul European nu însemna că persoanelor care dețin această poziție ar trebui să li se refuze protecția vieții lor private, trebuie să se considere că publicul are dreptul de a fi informat cu privire la comportamentul lor. Deputații europeni trebuie să fie conștienți de acest interes public. În speță, acest lucru a fost cu atât mai evident cu cât a fost vorba despre cheltuielile cu fondurile publice încredințate deputaților în Parlamentul European. În ceea ce privește posibilitatea de a solicita deputaților în Parlamentul European opinia cu privire la efectele unei eventuale divulgări a datelor, AEPD a afirmat că nu este convins de utilitatea acestei posibilități în speță, deoarece părea evident că datele referitoare la deputații în Parlamentul European înseși trebuiau divulgate.

În ceea ce privește datele referitoare la asistenții deputaților în Parlamentul European, AEPD a afirmat că rezultatul trebuie să fie mai nuanțat. Deși a susținut că dreptul la informare al publicului era predominant și în cazul lor, AEPD a considerat totuși că sunt necesare excepții pentru a proteja interesele legitime ale asistenților. În continuare, el a subliniat, cu titlu de exemplu, că divulgarea numelor asistenților în legătură cu deputații în Parlamentul European pentru care au lucrat ar putea dezvălui opiniile politice ale asistenților, care constituiau date sensibile în sensul articolului 10 din Regulamentul 45/2001. Potrivit AEPD, eliminarea numelor

asistenților ar constitui o protecție adecvată a drepturilor acestora. AEPD a considerat, de asemenea, că, în cazul în care, din motive specifice, această soluție nu satisface interesele justificate ale persoanelor vizate, ar putea fi avut în vedere accesul la cifre agregate.

Proiectul de recomandare al Ombudsmanului

1.6 În urma unei evaluări aprofundate a diferitelor aspecte ale cazului, Ombudsmanul a concluzionat că Parlamentul a respins în mod eronat, în întregime, cererea reclamantului de acces la datele conținute în bazele sale de date **INDE**, **CID** și **MIME**. Aceasta a constituit administrare defectuoasă. Prin urmare, acesta a adresat Parlamentului un proiect de recomandare, solicitându-*i să „reexamineze cererea reclamantului de acces la date care detaliază indemnizațiile acordate deputaților maltezi și (ii) să acorde reclamantului acces la aceste date”*, în conformitate cu considerațiile pe care le-a prezentat în fața sa.

Avizul detaliat al Parlamentului și observațiile reclamantului

1.7 În avizul său detaliat, Parlamentul a informat Ombudsmanul că, în conformitate cu cele mai bune practici identificate în diferite state membre, Biroul său a decis să publice pe site-ul său internet informații privind Normele privind plata cheltuielilor și indemnizațiilor deputaților („CID”) și sumele la care deputații au dreptul la diferitele rubrici. Aceasta a considerat că va respecta astfel solicitarea Ombudsmanului în ceea ce privește indemnizația pentru cheltuieli generale. În ceea ce privește indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, Parlamentul a susținut că acordarea accesului la aceste date ar aduce atingere, chiar dacă numele asistenților ar fi necompletate, dreptului lor la viață privată, deoarece corelarea acestor informații cu lista asistenților deputaților, care era deja accesibilă direct pe site-ul Parlamentului, ar dezvălui detaliile veniturilor personale ale asistenților individuali. În ceea ce privește indemnizația de deplasare, Parlamentul a susținut că divulgarea defalcării sumelor primite la această rubrică ar putea avea consecințe grave pentru deputați, în special deoarece s-ar putea trage concluzii cu privire la activitatea politică a deputatului, precum și cu privire la sursele sale de informare. În ceea ce privește indemnizația de ședere, cuantumul indemnizației forfetare plătite pe zi va fi făcut public pe site-ul internet al Parlamentului.

Parlamentul a susținut că divulgarea datelor cu caracter personal, și anume numele și sumele plătite pentru elemente individuale, ar fi disproporționată în raport cu obiectivul urmărit de Regulamentul nr. 1049/2001. Aceasta a considerat că divulgarea informațiilor nu era necesară și, prin urmare, incompatibilă cu articolul 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001. În plus, deputații în Parlamentul European nu au fost niciodată informați că detaliile cheltuielilor lor ar putea fi dezvăluite publicului. De asemenea, faptul că aproape niciun parlament național nu a furnizat informații cu privire la indemnizațiile plătite membrilor individuali a indicat că o astfel de divulgare a fost considerată, în general, o încălcare indezirabilă a vieții private. Simplul fapt că au existat practici diferite între parlamentele naționale a necesitat reținere din partea Parlamentului European, pentru a evita ca deputații să fie obligați să adopte o practică care să depășească ceea ce era necesar în propriile state membre.

Parlamentul a subliniat, de asemenea, că deputații individuali ar putea decide, desigur, să divulge mai multe informații decât cele cerute de normele Parlamentului. Acesta a adăugat că, odată ce Statutul deputaților va intra în vigoare în 2009, vor intra, de asemenea, în vigoare noi norme de punere în aplicare privind rambursarea cheltuielilor de deplasare și sistemul de pensii. Prin urmare, Parlamentul a susținut că situația ar trebui analizată din nou în lumina

experiențelor care ar putea rezulta din intrarea în vigoare a statutului.

1.8 În observațiile sale, reclamantul și-a menținut plângerea. Acesta a atras atenția Ombudsmanului asupra unui rezumat al unui raport de audit intern elaborat de auditorul intern al Parlamentului, care a fost pus la dispoziție de un deputat în Parlamentul European și care, potrivit reclamantului, a demonstrat că normele actuale oferă deputaților posibilitatea de a abuza. El a susținut că rezumatul ar trebui să fie luat în considerare atunci când se evaluează dacă dezvoltarea pe care a solicitat-o este „necesară într-o societate democratică”. Reclamantul a considerat că Parlamentul a interpretat noțiunea de viață privată în sens prea larg. Această poziție a Parlamentului a confirmat că controlul public este într-adevăr necesar pentru a permite alegătorilor să judece performanța deputaților. Reclamantul a subliniat, de asemenea, că Parlamentul nu a solicitat niciodată opinia celor cinci deputați maltezi în cauză și nu a stabilit dacă și-au dat acordul pentru divulgarea datelor. El a solicitat Ombudsmanului să ia toate măsurile posibile pentru a aduce acest caz în atenția mai largă a deputaților în Parlamentul European, a publicului și a mass-mediei. El a solicitat, de asemenea, Ombudsmanului să verifice dacă Parlamentul și-a îndeplinit anunțul potrivit căruia va pune la dispoziție anumite informații pe site-ul său web.

Evaluarea Ombudsmanului

1.9 Avocatul Poporului consideră că problemele ridicate de reclamant în cazul de față ar putea, teoretic, să fie interpretate din trei perspective principale, și anume în raport cu principiile transparenței, responsabilității financiare și responsabilității politice. Principiul transparenței face parte din principiile bunei administrări, pentru care Ombudsmanul trebuie să încerce să se asigure. În ceea ce privește al doilea dintre aceste principii, modul în care deputații utilizează fondurile publice ridică problema dacă cheltuielile relevante au fost contabilizate în mod corespunzător. Ombudsmanul consideră că această examinare constituie responsabilitatea principală a autorităților de control bugetar intern ale Parlamentului și a Curții de Conturi. În ceea ce privește principiul responsabilității politice, Ombudsmanul consideră că această chestiune ține de competența exclusivă a Parlamentului și a deputaților săi. Parlamentul și deputații joacă un rol central în funcționarea și în sistemul de control și echilibru instituțional al Uniunii Europene și acționează, în cele din urmă, sub controlul exercitat de alegătorii înșiși.

1.10 Prin urmare, trebuie subliniat de la bun început că prezenta anchetă se referă exclusiv la aspectul dacă, în speță, Parlamentul a respectat principiul transparenței în ceea ce privește accesul publicului la datele în cauză. Ombudsmanul reamintește încă o dată că atât Parlamentul, cât și reclamantul și-au întemeiat raționamentul pe Regulamentul 1049/2001 privind accesul la *documente*. Având în vedere faptul că Parlamentul a acceptat să examineze cererea reclamantului ca cerere de acces la documente în temeiul prezentului regulament (și nu, de exemplu, ca cerere de informații), trebuie aplicate procedurile și criteriile prevăzute în prezentul regulament. Acest lucru implică, de asemenea, că numai excepțiile prevăzute în regulament ar putea constitui motive valabile pentru care cererea reclamantului ar putea fi respinsă în mod legal.

1.11 În avizul său detaliat, Parlamentul a făcut referire la un studiu privind practicile statelor membre în ceea ce privește accesul la indemnizațiile acordate membrilor parlamentelor naționale. Ombudsmanul observă că din studiul prezentat de Parlament reiese că, într-adevăr,

un număr mare de parlamente naționale nu furnizează informații cu privire la plățile individuale către membrii lor, dar reiese, de asemenea, din aceeași sursă, că șapte parlamente naționale oferă acces la aceste informații și că nu se indică niciun rezultat pentru alte opt parlamente, dintre care trei par să fi răspuns la un studiu anterior din 2002, indicând că au acordat acces la informațiile în cauză. Parlamentul a susținut că simplul fapt că există practici diferite între parlamentele naționale a necesitat reținere din partea sa, pentru a evita obligarea deputaților să adopte o practică care să depășească ceea ce era necesar în propriile lor state membre. Cu toate acestea, problema dacă accesul ar trebui sau nu ar trebui acordat în prezenta cauză este o chestiune care trebuie soluționată exclusiv la nivelul Uniunii și numai în aplicarea dreptului Uniunii. Prin urmare, informațiile furnizate de Parlament cu privire la practicile adoptate la nivelul statelor membre, deși valoroase ca sursă de date comparative, nu pot justifica respingerea cererii reclamantului pe motive care nu se încadrează în excepțiile prevăzute în Regulamentul 1049/2001.

1.12 Avocatul Poporului ia act, de asemenea, de declarația Parlamentului potrivit căreia situația ar trebui reevaluată după intrarea în vigoare în 2009 a noului Statut al deputaților. În măsura în care această declarație reprezintă un angajament al Parlamentului față de o viitoare revizuire a transparenței indemnizațiilor deputaților, Ombudsmanul o salută. Cu toate acestea, în speță este vorba despre o cerere de acces la documente care a fost depusă în 2005 și despre modul în care a fost tratată de Parlament. Prin urmare, este evident că Ombudsmanul trebuie să evalueze acest caz pe baza legii în vigoare în momentul în care Parlamentul a examinat cererea.

Relația dintre Regulamentul 1049/2001 și Regulamentul 45/2001

1.13 Potrivit celui de-al patrulea considerent, Regulamentul nr. 1049/2001 urmărește „să confere un efect cât mai deplin dreptului de acces public la documente”. Articolul 4 alineatul (1) litera (b) din regulament, evocat de Parlament pentru a-și susține poziția, prevede:

„Instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar submina protecția: (...) viața privată și integritatea persoanei, în special în conformitate cu legislația comunitară privind protecția datelor cu caracter personal .

În conformitate cu jurisprudența consacrată a instanțelor comunitare, (i) excepțiile de la dreptul general de acces la documente prevăzut de Regulamentul nr. 1049/2001 trebuie aplicate și interpretate în mod restrictiv (12) ; (II) instituția în cauză, în cazul în care refuză accesul, trebuie să evalueze în fiecare caz în parte dacă documentul relevant se încadrează în excepțiile prevăzute (13) ; și (iii) trebuie luată în considerare posibilitatea de a acorda acces parțial la informații care nu fac obiectul excepțiilor relevante (14) .

Articolul 5 din Regulamentul 45/2001 prevede:

„Datele cu caracter personal pot fi prelucrate numai dacă:

(a) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini de interes public în temeiul tratatelor de instituire a Comunităților Europene sau al altor instrumente juridice adoptate în temeiul acestora sau în exercitarea legitimă a autorității publice cu care este investită instituția

sau organul comunitar sau cu un terț căruia îi sunt divulgate datele sau

prelucrarea este necesară pentru respectarea unei obligații legale care îi revine operatorului sau

prelucrarea este necesară pentru executarea unui contract la care persoana vizată este parte sau pentru a lua măsuri la cererea persoanei vizate înainte de încheierea unui contract sau

persoana vizată și-a dat fără echivoc consimțământul sau

prelucrarea este necesară pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate.

1.14 Avocatul Poporului observă că Parlamentul a citat hotărârea Curții de Justiție în cauza *Österreichischer Rundfunk* (15), în care Curtea a statuat că Directiva 95/46/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (16) nu se opune unei reglementări naționale care impune divulgarea numelor destinatarilor unor venituri anuale care depășesc un anumit prag, cu condiția ca instanța națională să stabilească că o astfel de divulgare este necesară și adecvată obiectivului de interes public urmărit de legislație. Parlamentul a susținut că, în cazul de față, controlul asupra cheltuielilor publice constituie interesul public care trebuie protejat și că publicarea plăților individuale către deputați și asistenți nu este necesară în sensul articolului 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001 pentru realizarea acestui interes public.

1.15 Această poziție juridică pare să se bazeze pe ipoteza că Regulamentul 1049/2001 creează o *trimitere la Regulamentul 45/2001* în ceea ce privește documentele care conțin date cu caracter personal. Ombudsmanul consideră că o astfel de abordare ar avea implicații grave asupra dreptului de acces al cetățenilor la documente în temeiul Regulamentului 1049/2001.

În special, trebuie arătat că articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că solicitantii nu trebuie să își motiveze atunci când solicită accesul la un anumit document. Cu toate acestea, articolul 8 litera (b) din Regulamentul 45/2001 prevede că datele cu caracter personal sunt transferate numai „în cazul în care destinatarul stabilește necesitatea transferului datelor”. Atât articolul 8 litera (b), cât și articolul 5 litera (a) din Regulamentul 45/2001, pe care Parlamentul și-a întemeiat punctul de vedere în prezenta cauză, impun necesitatea pentru ca transferul de date să fie legal. Astfel, aplicarea acestor dispoziții ar lipsi de sens articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001 în toate cazurile în care cetățenii solicită accesul la un document care conține date cu caracter personal. În opinia Ombudsmanului, aceasta nu poate fi intenția legiuitorului comunitar. Prin urmare, este necesar să se găsească o interpretare care să țină seama în mod corespunzător de interesele protejate atât de Regulamentul 45/2001, cât și de Regulamentul 1049/2001.

1.16 În ceea ce privește relația dintre Regulamentul nr. 1049/2001 și Regulamentul 45/2001, Ombudsmanul a considerat întotdeauna că atât accesul public la documente, cât și protecția datelor sunt drepturi legitime, dar nu sunt drepturi concurente (17). Principiul predominant în administrația publică trebuie să fie acela de a servi cetățenii prin proceduri decizionale deschise, pentru a le permite să monitorizeze exercitarea puterii sale. Pe baza acestor

considerații, Ombudsmanul a subliniat în mod constant, în contextul mai multor plângeri privind accesul la documente, că un astfel de acces nu poate fi restricționat printr-o interpretare nejustificat de largă a legislației privind protecția datelor (18) .

1.17 AEPD a adoptat în linii mari aceeași opinie în documentul său de referință privind accesul public la documente și protecția datelor (19) . El a confirmat acest punct de vedere în răspunsul său la consultarea Ombudsmanului în prezenta cauză, în care a subliniat că, deși deputații în Parlamentul European nu trebuie în mod clar să li se refuze protecția vieții lor private, într-o societate democratică trebuie să se considere că publicul are dreptul de a fi informat cu privire la comportamentul lor.

1.18 În această privință, trebuie remarcat faptul că relația dintre Regulamentele 1049/2001 și 45/2001 a fost examinată și de Tribunalul de Primă Instanță (denumit în continuare „CFI”) în hotărârea sa recentă privind cauza *Bavarian Lager* (20) , care privea, printre altele, accesul la numele lobbyștilor care au participat la o reuniune cu Comisia și cu reprezentanții guvernelor naționale. În hotărârea sa, Curtea a statuat că articolul 8 litera (b) din Regulamentul 45/2001 nu poate fi aplicat în cazul în care datele cu caracter personal ar trebui transferate pentru a pune în aplicare Regulamentul 1049/2001.

1.19 Ombudsmanul constată că interpretarea juridică exprimată de Parlament în avizul său detaliat a fost deja formulată de Președintele Parlamentului European într-o scrisoare adresată Ombudsmanului la 28 octombrie 2002 (21) . Președintele Parlamentului de atunci – dl Pat Cox – a exprimat în mod clar poziția Parlamentului potrivit căreia interpretarea de către Ombudsman a raportului juridic dintre Regulamentul 1045/2001 și Directiva 45/2001, care este aceeași cu cea adoptată în prezenta decizie, „ *ar reprezenta o modificare a dreptului material*, întrucât efectul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001 este de a subordona dreptul de acces public prevăzut la articolul 2 din regulamentul menționat legislației comunitare privind protecția datelor ” [sublinierea noastră].

1.20 Această teorie a *retrimiterii* a fost, de asemenea, susținută în mod consecvent de Comisie până când Tribunalul de Primă Instanță a respins o astfel de interpretare în *cauza Bavarian Lager* . Cu toate acestea, Comisia a formulat recurs la Curtea de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (22) pe motiv, printre altele, că Tribunalul de Primă Instanță a considerat că articolul 8 litera (b) din Regulamentul 45/2001 nu poate fi aplicat în cazul datelor cu caracter personal din documentele deținute de o instituție care intră sub incidența Regulamentului 1049/2001 și că nicio dispoziție din Regulamentul 45/2001 sau din Regulamentul 1049/2001 nu impune sau nu permite ca această dispoziție să fie dezactivată pentru a permite aplicarea unei norme în temeiul Regulamentului 1049/2001. Acest motiv al recursului formulat de Comisie este, în esență, identic cu interpretarea juridică prezentată de Parlamentul European în avizul său detaliat adresat Ombudsmanului.

1.21 Astfel cum s-a explicat în general mai sus și va fi elaborat mai detaliat în continuare, Ombudsmanul își menține convingerea că aceasta nu este interpretarea corectă a chestiunii juridice generale a relației dintre Regulamentul 1049/2001 și Regulamentul 45/2001. Această opinie a Ombudsmanului este împărtășită de AEPD și a fost confirmată, de asemenea, de

Tribunalul de Primă Instanță în cauza *Bavarian Lager, care*, până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție cu privire la recurs, rămâne interpretarea cu autoritate în această privință și trebuie respectată atât de Parlament, cât și de Ombudsman.

1.22 Prin urmare, în ceea ce privește prezenta cauză, Ombudsmanul consideră că reclamantul nu trebuia să demonstreze că prelucrarea și transferul datelor în cauză erau necesare.

Cu privire la interpretarea Regulamentului nr. 1049/2001

1.23 Atunci când a evaluat cererea reclamantului pe baza Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, Parlamentul a ajuns la concluzia că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) era aplicabilă deoarece divulgarea ar submina protecția vieții *private și a integrității individului*. Este clar că documentele la care reclamantul dorește să aibă acces conțin date cu caracter personal. Cu toate acestea, în hotărârea pronunțată în cauza *Bavarian Lager*, Tribunalul a statuat că nu toate datele cu caracter personal (în cazul divulgării lor) prin natura lor sunt de natură să aducă atingere vieții private a persoanei în cauză. În schimb, potrivit Tribunalului de Primă Instanță, a trebuit să se evalueze dacă accesul public era „*de natură să submineze efectiv și în mod specific protecția vieții private și a integrității persoanelor în cauză*” (23).

1.24 Înainte de a aplica acest criteriu în cazul de față, Ombudsmanul consideră utilă examinarea pe scurt a două argumente invocate de părți în cadrul interpretării Regulamentului 1049/2001.

1.25 În primul rând, trebuie amintit că excepția prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001 este formulată în termeni necondiționați. Cu alte cuvinte, accesul nu poate fi acordat dacă divulgarea unui document ar aduce atingere protecției vieții private și integrității unei persoane. Această excepție nu poate fi anulată, la fel ca excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), de un interes public superior care justifică divulgarea. Prin urmare, Ombudsmanul este surprins să constate că, în avizul său detaliat, Parlamentul părea să susțină că o cerere de acces trebuia să se refere la un interes public superior care trebuie să fie distinct de interesul public general de a avea acces la documente.

1.26 În al doilea rând, în observațiile sale, reclamantul a susținut că Parlamentul ar fi trebuit să stabilească dacă deputații în Parlamentul European și-au dat acordul pentru prelucrare în conformitate cu articolul 5 litera (d) din Regulamentul 45/2001. Parlamentul nu a făcut referire la acest argument în observațiile sale. Cu toate acestea, Parlamentul a susținut că deputații în Parlamentul European nu au fost informați cu privire la posibilitatea ca detaliile cheltuielilor lor să poată fi dezvăluite publicului.

În hotărârea sa în cauza *Bavarian Lager*, Tribunalul de Primă Instanță a considerat că prelucrarea datelor necesare în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 constituie o obligație legală în sensul articolului 5 litera (b) din Regulamentul 45/2001. Prin urmare, persoana vizată nu a avut, în principiu, dreptul de a se opune. Cu toate acestea, a fost necesar să se țină seama, în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001, de impactul pe care l-ar putea produce divulgarea datelor referitoare la persoana vizată (24). În răspunsul său la consultarea Ombudsmanului, AEPD a considerat că deputații în Parlamentul European trebuie să fie conștienți de interesul public pentru activitatea lor, în special în ceea ce

privește cheltuielile cu fondurile publice. Prin urmare, nu a fost necesar să se solicite deputaților în Parlamentul European opinia lor cu privire la efectele divulgării datelor în cauză.

Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul consideră că întrebarea dacă deputații în cauză au fost consultați sau dacă au fost informați cu privire la posibilitatea ca detaliile cheltuielilor lor să fie dezvăluite publicului nu este relevantă pentru evaluarea sa cu privire la respingerea de către Parlament a cererii reclamantului în temeiul Regulamentului 1049/2001.

Concluziile Ombudsmanului în ceea ce privește seturile individuale de date în cauză

1.27 Având în vedere toate considerațiile de mai sus, Ombudsmanul se va adresa acum seturilor individuale de date vizate de cererea reclamantului de acces la documente. Acestea sunt date referitoare la (1) indemnizația pentru cheltuieli generale înregistrată în baza de date **INDE**, (2) indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară înregistrată în baza de date **CID** și (3) indemnizația de deplasare și de ședere înregistrată în baza de date **MIME**.

(1) Indemnizația pentru cheltuieli generale

1.28 În ceea ce privește indemnizația pentru cheltuieli generale înregistrată în baza de date **INDE**, Ombudsmanul a recomandat ca suma forfetară plătită tuturor deputaților în Parlamentul European să fie comunicată, dacă aceasta nu era deja publică. Ombudsmanul a considerat, de fapt, că nu era posibil să se vadă modul în care divulgarea acestor informații era de natură să submineze efectiv și în mod specific protecția vieții private și a integrității deputaților în cauză.

1.29 Ombudsmanul constată că, în avizul său detaliat, Parlamentul l-a informat că suma forfetară în cauză se ridică în prezent la 4 052 EUR și a fost revizuită anual. El ia act de declarația Parlamentului potrivit căreia cetățenii pot obține, la cerere, informații cu privire la această sumă și salută anunțul Parlamentului că va pune acum informațiile la dispoziția publicului pe site-ul său web. Chiar dacă Parlamentul nu a menționat în mod explicit acest lucru, Ombudsmanul are încredere că informațiile care urmează să fie furnizate pe site-ul Parlamentului vor include sumele forfetare începând cu anul 2004, având în vedere că cererea reclamantului se referea în mod specific la anii 2004 și 2005.

1.30 Prin urmare, Ombudsmanul consideră că Parlamentul a acceptat efectiv acest aspect al proiectului său de recomandare. De fapt, acum este clar că toți cei cinci deputați din Malta (la fel ca toți ceilalți deputați) primesc indemnizația menționată. În aceste condiții, a insista asupra faptului că Parlamentul ar trebui să divulge datele relevante din baza de date **INDE** pentru fiecare dintre acești deputați în Parlamentul European nu ar avea niciun scop util, deoarece documentul relevant nu ar face decât să confirme ceea ce reclamantul știe oricum în prezent.

1.31 În observațiile sale cu privire la avizul detaliat al Parlamentului, reclamantul a solicitat Ombudsmanului să se asigure că Parlamentul respectă anunțul său privind publicarea online a informațiilor relevante. Ombudsmanul reamintește că nu are competența de a forța o instituție sau un organism să ia o anumită măsură pentru a elimina administrarea defectuoasă pe care a identificat-o. În ceea ce privește prezenta cauză, Ombudsmanul nu are, în orice caz, niciun motiv să se îndoiască de faptul că Parlamentul va proceda la publicarea datelor, astfel cum s-a anunțat în avizul său detaliat. Cu toate acestea, în cazul în care Parlamentul, contrar tuturor așteptărilor, nu se conformează anunțului său într-un termen rezonabil, reclamantul ar putea lua

În considerare depunerea unei noi plângeri la Ombudsman.

1.32 În ceea ce privește datele referitoare la participarea la sistemul de pensii al deputaților, care sunt înregistrate și în baza de date **INDE**, Ombudsmanul a anunțat, în proiectul său de recomandare, că va aștepta rezultatul cazului 655/2006/(SAB)ID privind accesul la lista deputaților care sunt membri ai sistemului de pensii. Decizia sa în acest caz a fost adoptată și astăzi. Ombudsmanul a ajuns la concluzia că, după ce a ajuns la o constatare provizorie de administrare defectuoasă și a făcut o propunere de soluție amiabilă, care a fost refuzată de Parlament, o evaluare completă a problemei în cauză l-ar determina, cel mai probabil, să concluzioneze că refuzul contestat al Parlamentului de a divulga aceste informații nu a fost fondat și că acest lucru constituie un caz de administrare defectuoasă.

Cu toate acestea, Ombudsmanul a remarcat că chestiunea relevantă a fost deja examinată de Parlament și că acesta din urmă, acționând în calitate de organ politic și întrunindu-se în sesiune plenară (25), pare să fi luat decizia ca aceste date să nu fie divulgate. Această decizie adoptată de Parlament implică faptul că conceptul de responsabilitate politică, mai degrabă decât cel de posibilă administrare defectuoasă a instituției, intră în joc. Această distincție este un element de importanță centrală în funcționarea și în sistemul de control și echilibru instituțional al Uniunii Europene. În aceste condiții, Ombudsmanul a considerat că nu au fost justificate anchete suplimentare cu privire la această chestiune și a închis cazul. Având în vedere că aceleași considerații se aplică și în ceea ce privește aspectul corespunzător al prezentei critici, acesta consideră că nu sunt justificate nici alte anchete cu privire la acest aspect din partea sa.

(2) Indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară

1.33 În ceea ce privește indemnizația pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, înregistrată în baza de date **CID**, AEPD a considerat că dreptul publicului la informare era predominant, dar că sunt necesare excepții pentru protejarea intereselor legitime ale asistenților. AEPD a subliniat, în acest context, că divulgarea numelor asistenților în legătură cu deputații în Parlamentul European pentru care au lucrat ar putea dezvălui opiniile politice ale asistenților.

Ombudsmanul a fost de acord cu AEPD și a recomandat ca, în absența unor motive specifice împotriva divulgării, accesul să fie acordat, cu excepția trimiterii la numele asistenților, care ar trebui eliminate.

Parlamentul nu a pus în aplicare proiectul de recomandare al Ombudsmanului în acest sens. În avizul său detaliat, acesta a informat Ombudsmanul că fiecare deputat are dreptul la o indemnizație lunară de acest tip până la o sumă maximă de 16 914 EUR în prezent. Cu toate acestea, Parlamentul a susținut că divulgarea unei defalcări detaliate a cuantumului acestei indemnizații solicitate de fiecare deputat în Parlamentul European ar încălca, în practică, viața privată a asistenților, deoarece ar permite compararea acestor informații cu lista asistenților parlamentari, care este accesibilă publicului pe site-ul Parlamentului, pentru a obține detalii privind veniturile personale ale asistenților individuali.

1.34 Ombudsmanul observă că aspectul invocat de AEPD cu privire la protecția opiniilor politice

ale asistenților nu mai pare a fi relevant pentru propria sa evaluare, deoarece informațiile în cauză se află deja în sfera publică. Cu toate acestea, argumentul Parlamentului potrivit căruia corelarea registrului cu informații privind indemnizația de asistență parlamentară ar putea permite concluzii cu privire la nivelul de remunerare a asistenților individuali merită o examinare mai atentă. Ombudsmanul consideră că nu se poate exclude, în principiu, ca divulgarea de informații care ar permite astfel de concluzii să fie de natură să aducă atingere în mod real și specific protecției vieții private și integrității asistenților în cauză. Cu toate acestea, el nu este convins că divulgarea de date agregate privind această indemnizație ar avea aceste consecințe negative în fiecare caz. În orice caz, Ombudsmanul nu este convins că concluziile privind plățile efectuate către asistenții individuali ar fi posibile în cazul deputaților care au mai mult de un asistent sau în cazul deputaților care fac uz de posibilitatea de a plăti o întreprindere pentru a furniza servicii de asistență. Ombudsmanul ia act de faptul că, în conformitate cu lista asistenților disponibilă pe site-ul Parlamentului, doi dintre cei cinci deputați maltezi vizați de prezenta plângere au în prezent mai mult de un asistent. Cu toate acestea, ar trebui, de asemenea, să se recunoască faptul că, în cazul în care asistenții respectivi ar lucra în diferite țări și ar fi plătiți în monede diferite, acest lucru ar putea conduce din nou la o posibilă identificare a plăților efectuate către aceștia.

1.35 Prin urmare, Parlamentul ar fi trebuit să ofere explicații suplimentare și mai bune pentru a-și stabili argumentul potrivit căruia informațiile care trebuie divulgate ar permite, în speță, concluzii privind venitul personal al asistenților individuali. Cu toate acestea, Ombudsmanul constată că Parlamentul nu a depus niciun efort pentru a demonstra că divulgarea datelor relevante în cazurile concrete ale celor cinci deputați maltezi ar permite să se ajungă la concluzii cu privire la salariul asistenților lor individuali și că divulgarea acestor date este de natură să aducă atingere efectiv și specific protecției vieții private și integrității asistenților în cauză.

1.36 În plus, Ombudsmanul reamintește că, în cadrul consultării sale cu AEPD, a ridicat posibilitatea de a furniza informații cu privire la problema dacă și în ce măsură deputații și-au epuizat bugetul din indemnizația de asistență parlamentară pentru un anumit an. AEPD a fost de acord cu această posibilitate în cazul în care ar trebui să existe motive specifice pentru a susține că eliminarea numelor asistenților nu ar fi suficientă. Cu toate acestea, Ombudsmanul ia act de faptul că, din păcate, nici Parlamentul nu a formulat observații cu privire la această posibilitate.

1.37 Avocatul Poporului este conștient de faptul că compilarea acestor date agregate poate necesita operațiuni în baza de date în cauză, care depășesc simpla tipărire a extraselor. În răspunsul său la cererea de acces a reclamantului, Parlamentul a observat în mod corect că Regulamentul 1049/2001 se referea la accesul la documentele existente și nu obliga instituțiile să creeze documente. Parlamentul a adăugat că, atunci când informațiile solicitate nu erau disponibile într-unul sau mai multe documente existente, ci implicau colectarea de date dintr-o bază de date, o cerere de acces la aceste informații, *stricto sensu*, nu intră în domeniul de aplicare al Regulamentului 1049/2001. Cu toate acestea, Ombudsmanul observă, de asemenea, că Parlamentul a considerat totuși că cererea reclamantului ar trebui examinată în lumina dispozițiilor Regulamentului 1049/2001. Având în vedere că acordarea accesului la

informațiile în cauză ar impune, în orice caz, ca Parlamentul să le tipărească din baza de date în care sunt conținute, Ombudsmanul consideră că pregătirea unui document tipărit cu cifre agregate nu pare să cauzeze o cantitate disproporționată de lucrări suplimentare. În plus, din inspecția de către Ombudsman a bazelor de date în cauză reiese că operațiunile necesare pentru a produce date agregate ar fi relativ simple.

1.38 Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul consideră că Parlamentul nu a oferit o explicație satisfăcătoare cu privire la motivul pentru care nu a putut acorda acces la defalcarea cuantumului indemnizației pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară solicitate de fiecare deputat în cauză și, în orice caz, nu a luat în considerare acordarea accesului la date agregate. Acesta este un caz de administrare defectuoasă.

(3) Indemnizația de deplasare și de ședere

1.39 În ceea ce privește baza de date **MIME**, Ombudsmanul a recomandat acordarea accesului deplin la datele conținute în această bază de date.

În urma inspecției sale cu privire la această bază de date, a reieșit că trei categorii diferite de informații sunt cuprinse în aceasta: (a) plățile forfetare pentru deplasările între locul de origine al deputatului la Bruxelles sau Strasbourg, (b) indemnizația de ședere plătită pe baza listelor de prezență semnate de deputații în Parlamentul European și (c) cheltuielile speciale de deplasare, și anume în alte locuri decât Bruxelles sau Strasbourg, care au fost rambursate pe baza dovezii costurilor suportate. Parlamentul a susținut că trebuie găsit un echilibru între interesul public de a garanta exercitarea liberă a mandatului deputaților în Parlamentul European și interesul public pentru un control eficient al cheltuielilor publice. În ceea ce privește indemnizația de deplasare, Parlamentul a anunțat că va pune la dispoziție pe site-ul său internet informații privind metodele de calcul și sumele implicate. Cu toate acestea, divulgarea defalcării sumelor primite în cadrul acestei rubrici ar putea avea consecințe grave pentru deputați, permițând formularea de concluzii cu privire la activitatea lor politică și la sursele lor de informare și, prin urmare, încălcând independența acestora. În ceea ce privește indemnizația de ședere, care se ridică în prezent la 287 EUR pe zi, Parlamentul a anunțat că va pune la dispoziție pe site-ul său internet informații cu privire la această sumă și la funcția plăților de la această rubrică.

1.40 Ombudsmanul salută anunțul Parlamentului că va furniza informații suplimentare cu privire la indemnizația de deplasare. Cu toate acestea, el observă, de asemenea, că Parlamentul nu și-a pus în aplicare proiectul de recomandare de a publica datele care detaliază sumele primite de deputați individuali în cadrul acestei rubrici. Același lucru este valabil și pentru indemnizația de subzistență. Deși Ombudsmanul salută informațiile suplimentare furnizate de Parlament, acesta consideră că aceste informații nu răspund solicitării reclamantului, care a dorit să primească informații cu privire la sumele individuale primite de deputații în Parlamentul European în cadrul acestei din urmă rubrici.

1.41 În ceea ce privește argumentul Parlamentului potrivit căruia publicarea datelor ar putea permite să se tragă concluzii cu privire la activitatea politică a deputaților în Parlamentul European și la sursele lor de informare și, prin urmare, ar putea încălca independența acestora, Ombudsmanul nu este clar pe care dintre excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul 1049/2001 urmărește să le invoce în această privință. Acesta se îndoiește că argumentul

Parlamentului este relevant pentru aplicarea Regulamentului 1049/2001.

1.42 Cu toate acestea, chiar dacă argumentul ar fi considerat relevant, Ombudsmanul nu înțelege modul în care divulgarea datelor menționate la punctul 1.39 literele (a) și (b) de mai sus ar putea avea astfel de consecințe. Este evident că deputații în Parlamentul European trebuie să se deplaseze la Bruxelles și Strasbourg pentru mandatul lor și că aceasta face parte din activitatea lor de a participa la reuniuni în aceste locuri, pentru care primesc indemnizația de ședere. În plus, majoritatea acestor reuniuni – dacă nu toate – sunt publice, ceea ce înseamnă că toată lumea ar fi în măsură să verifice dacă un anumit deputat a călătorit la Bruxelles sau Strasbourg.

1.43 Prin urmare, Ombudsmanul își menține opinia potrivit căreia Parlamentul nu a stabilit că refuzul său de a acorda acces la datele privind plățile individuale pentru deplasările la locurile de muncă și la sumele plătite cu titlu de diurnă era justificat din punct de vedere juridic. Acesta este, de asemenea, un caz de administrare defectuoasă.

1.44 În ceea ce privește litera (c) de la punctul 1.39 de mai sus, Ombudsmanul constată că din inspecția sa la baza de date **MIME** reiese că această bază de date nu pare să conțină nicio informație cu privire la scopul deplasărilor deputaților în Parlamentul European în alte locuri decât Bruxelles și Strasbourg, cum ar fi, de exemplu, numele persoanelor întâlnite de deputații în Parlamentul European implicați. Cu toate acestea, el recunoaște că nu poate fi exclus ca anumite informații conținute în baza de date să nu fie divulgate în măsura în care acest lucru ar fi necesar pentru protejarea activităților deputaților și a surselor lor de informații. Cu toate acestea, Parlamentul nu a furnizat nicio informație concretă cu privire la natura și proporția acestor date.

În orice caz, Parlamentul nu pare să fi luat în considerare acordarea unui acces parțial la astfel de date privind călătoriile. El reamintește, în acest sens, că, în urma inspecției sale asupra bazei de date **MIME**, a reieșit că se pot produce documente imprimate de diferite niveluri de informații. Primul nivel de informații prezentat reprezentanților Ombudsmanului conținea date agregate în cadrul unor rubrici precum transportul aerian, *scafandrii frais*, costurile hoteliere și taxele de taxi. O imprimare mai detaliată arată apoi datele și locurile de călătorie, precum și conexiunea utilizată.

În opinia Ombudsmanului, este dificil de văzut modul în care datele agregate disponibile la primul nivel de informații ar putea permite concluzii cu privire la activitatea politică a deputaților sau la sursele lor de informații și, prin urmare, le-ar putea încălca independența.

1.45 Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul concluzionează că Parlamentul nu a furnizat motive convingătoare cu privire la motivul pentru care nu a putut acorda reclamantului acces cel puțin la date agregate privind deplasările deputaților în Parlamentul European în alte locuri decât Bruxelles și Strasbourg. Acesta este, de asemenea, un caz de administrare defectuoasă.

1.46 Prin urmare, Ombudsmanul concluzionează că avizul detaliat al Parlamentului nu conține o

explicație satisfăcătoare a refuzului său continuu de a oferi reclamantului acces la (1) datele privind plățile efectuate deputaților în Parlamentul European în cadrul indemnizației pentru rambursarea cheltuielilor de asistență parlamentară, (2) datele privind plățile individuale către deputații în Parlamentul European pentru deplasarea lor la locurile de desfășurare a activității Parlamentului, (3) datele privind sumele individuale plătite deputaților cu titlu de indemnizații de ședere și (4) datele agregate privind rambursarea costurilor suportate de fiecare dintre deputați pentru deplasarea în alte locuri decât locurile de desfășurare a activității Parlamentului. Prin urmare, în ceea ce privește aceste aspecte ale cazului, Ombudsmanul menține constatările privind administrarea defectuoasă cuprinse în proiectul de recomandare.

1.47 În cazul în care Ombudsmanul consideră că avizul detaliat primit din partea unei instituții sau a unui organism căruia i-a adresat un proiect de recomandare este satisfăcător, acesta poate întocmi un raport special către Parlamentul European, în conformitate cu articolul 3 alineatul (7) din Statutul Ombudsmanului. Prezentarea unui raport special oferă Parlamentului European, în calitate de organism politic care își trage legitimitatea din alegerea directă de către cetățeni și care exercită un rol important în ordinea constituțională a Uniunii, posibilitatea de a adopta o poziție cu privire la opiniile și concluziile Ombudsmanului în cazuri de importanță generală.

1.48 Ombudsmanul consideră că prezenta cauză are, într-adevăr, o importanță generală suficientă pentru a justifica un raport special. Cu toate acestea, din avizul detaliat al Parlamentului reiese că conținutul acestui aviz este rezultatul unei dezbateri politice intense în Parlament și că, atunci când și-a dat aprobarea pentru avizul detaliat, Biroul Parlamentului (ale cărui membri sunt aleși de deputați), a acționat, prin urmare, ca un organ politic al Parlamentului. În plus, efectul articolului 195 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Parlamentului este că nu se poate lua nicio măsură cu privire la un raport special al Ombudsmanului fără autorizarea Conferinței președinților, care este, de asemenea, un organ politic al Parlamentului. În aceste condiții, Ombudsmanul consideră că nu ar fi util să se prezinte Parlamentului un raport special privind administrarea defectuoasă care a dat naștere proiectului de recomandare în cazul de față.

1.49 În cazul în care Ombudsmanul decide că nerespectarea unui proiect de recomandare nu justifică prezentarea unui raport special Parlamentului, practica sa obișnuită este de a încheie cazul cu o observație critică. O observație critică emisă în astfel de circumstanțe confirmă reclamantului că plângerea a fost justificată și informează instituția sau organismul în cauză cu privire la ceea ce a greșit, astfel încât să poată evita administrarea defectuoasă similară în viitor.

1.50 În cazul de față, analiza de la punctele 1.27-1.46 de mai sus explică reclamantului în detaliu măsura în care Ombudsmanul consideră că plângerea sa este justificată și motivele sale pentru acest punct de vedere. În plus, Ombudsmanul a făcut tot ceea ce este posibil în limitele competențelor sale pentru a convinge Parlamentul să respecte dreptul legal de acces al reclamantului. Ombudsmanul reamintește în această privință că, spre deosebire de Curte, nu are competența de a anula decizia Parlamentului de a refuza cererea de acces a reclamantului. În ceea ce privește eventualele cereri viitoare de acces, Ombudsmanul a făcut deja tot ceea ce

este posibil în limitele competențelor sale pentru a convinge Parlamentul să aplice Regulamentul 1049/2001, astfel cum a fost interpretat de Tribunalul de Primă Instanță în cauza *Bavarian Lager*, pentru a pune în aplicare principiul transparenței.

1.51 Prin urmare, Ombudsmanul consideră că o observație critică în cazul de față nu ar servi nici una dintre scopurile pentru care se face o astfel de observație atunci când avizul detaliat cu privire la un proiect de recomandare este nesatisfăcător, dar nu se prezintă un raport special Parlamentului European.

1.52 Cu toate acestea, Ombudsmanul reamintește că un studiu (26) pe care l-a finalizat în acest an a subliniat, de asemenea, că o funcție suplimentară de observații critice este de a consolida încrederea publicului în imparțialitatea Ombudsmanului, arătând că Ombudsmanul este dispus să cenzureze în mod public instituțiile Uniunii atunci când este necesar. În plus, Ombudsmanul reamintește că, astfel cum s-a menționat la punctul 1.9 de mai sus, principiul transparenței face parte din principiile bunei administrări, pentru care Ombudsmanul trebuie să încerce să se asigure. Din acest motiv, Ombudsmanul consideră că este oportun să se pună în evidență publică, într-o remarcă critică, regretul său că Parlamentul a încercat să justifice refuzul său de a accepta pe deplin proiectul de recomandare pentru a remedia administrarea defectuoasă în acest caz, bazându-se pe o interpretare juridică care slăbește principiul transparenței și care a fost respinsă de Tribunalul de Primă Instanță în cauza *Bavarian Lager*.

2 Concluzie

2.1 Avocatul Poporului salută faptul că avizul detaliat al Parlamentului cu privire la proiectul de recomandare recunoaște că, într-o societate transparentă și democratică, publicul are dreptul de a fi informat cu privire la utilizarea fondurilor publice încredințate deputaților în Parlamentul European. Ombudsmanul salută adoptarea de către Parlament a unei politici proactive de publicare pe site-ul său de informații cu privire la diferitele indemnizații la care au dreptul deputații în Parlamentul European. Ombudsmanul ia act, de asemenea, de declarația Parlamentului potrivit căreia situația ar trebui reevaluată după intrarea în vigoare în 2009 a noului Statut al deputaților și, în măsura în care această declarație reprezintă un angajament al Parlamentului față de o viitoare revizuire a transparenței indemnizațiilor deputaților, el o salută, de asemenea.

2.2 În ceea ce privește poziția Parlamentului cu privire la drepturile legale ale reclamantului în temeiul Regulamentului 1049/2001, Ombudsmanul constată cu satisfacție că, în ceea ce privește accesul la indemnizația pentru cheltuieli generale, Parlamentul a pus în aplicare aspectul relevant al proiectului său de recomandare.

2.3 În ceea ce privește celelalte aspecte ale proiectului de recomandare, Ombudsmanul menține constatările privind administrarea defectuoasă cuprinse în proiectul de recomandare și consideră că este necesar să se facă următoarele observații critice:

Ombudsmanul regretă faptul că Parlamentul European a încercat să își justifice refuzul de a accepta pe deplin proiectul de recomandare pentru a remedia administrarea defectuoasă în acest caz, bazându-se pe o interpretare juridică care slăbește principiul transparenței și care a fost respinsă de Tribunalul de Primă Instanță în cauza *Bavarian Lager*.

Prin urmare, Ombudsmanul încheie cazul.

Președintele Parlamentului European va fi, de asemenea, informat cu privire la această decizie.

Al tău cu sinceritate,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) JO 2001, L 145, p. 43.

(2) JO 2001, L 8, p. 1.

(3) „Public Access to Documents and Data Protection”, Background Paper Series nr. 1, iulie 2005. Documentul este disponibil pe site-ul internet al AEPD (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/lang/en/pid/21> [Link]).

(4) JO 2007, C 27, p. 21.

(5) Cauzele conexate C-465/00, C-138/01 și C-139/01 *Österreichischer Rundfunk și alții*, Rec. 2003, p. I-4989.

(6) Plângerea 655/2006/(SAB)ID (confidențial).

(7) Cauzele conexate C-465/00, C-138/01 și C-139/01 *Österreichischer Rundfunk și alții* (2003, Rec., p. I-4989, punctul 92).

(8) Cauzele conexate C-465/00, C-138/01 și C-139/01 *Österreichischer Rundfunk și alții*, Rec. 2003, p. I-4989, punctul 92.

(9) Parlamentul a făcut trimitere la Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-84/03, *Turco/Consiliul* (T-84/03, Rec., p. II-4061, punctul 82).

(10) JO 2001, L 8, p. 1.

(11) JO 2001, L 145, p. 43.

(12) A se vedea, de exemplu, cauza C-266/05 P *Sison/Consiliul* (C-266/05 P, Rep., p. I-1233, punctul 63).

(13) A se vedea, de exemplu, cauzele conexate C-174/98 P și C-189/98 P *Țările de Jos și Van Der Wal/Comisia* (C-174/98 P și C-189/98 P, Rec., p. I-1, punctul 24).

- (14) A se vedea cauza *Mattila/Comisia* (C-353/01 P, Rec., p. I-1073, punctul 30).
- (15) Cauzele conexe C-465/00, C-138/01 și C-139/01 *Österreichischer Rundfunk și alții* (C-465/00, C-138/01 și C-139/01, Rec., p. I-4989, punctul 92).
- (16) Prezenta directivă conține dispoziții similare celor prevăzute în Regulamentul 45/2001.
- (17) A se vedea nota Ombudsmanului privind „Deschiderea și protecția datelor” din 14 noiembrie 2001 (<http://www.ombudsman.europa.eu/letters/en/20011114-1.htm> [Link]).
- (18) A se vedea, de exemplu, deciziile Ombudsmanului în cauzele 1919/2005/GG (<http://www.ombudsman.europa.eu/decision/en/051919.htm>) [Link] și 3269/2005/TN (* * [Link]).
- (19) „Public Access to Documents and Data Protection”, Background Paper Series nr. 1, iulie 2005. Documentul este disponibil pe site-ul internet al AEPD (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/lang/en/pid/21> [Link]).
- (20) Cauza T-194/04 *Bavarian Lager Co. Ltd/Comisia* , hotărârea din 8 noiembrie 2007, nepublicată încă.
- (21) Această scrisoare a răspuns la o scrisoare a Ombudsmanului European adresată Președintelui Parlamentului European și al Comisiei din 30 septembrie 2002, exprimând preocupările Ombudsmanului cu privire la modul în care atât Directiva 95/46/CE, cât și Regulamentul 45/2001 privind prelucrarea datelor cu caracter personal au fost interpretate greșit, existând riscul de a submina principiul deschiderii și al accesului public la documente.
- (22) C-28/08 P, *Comisia/Bavarez Lager* . A se vedea [JO C 79 din 29 martie 2008, p. 21](#) [Link].
- (23) Punctul 120 din hotărâre.
- (24) Punctul 109 din hotărâre.
- (25) Decizia Parlamentului „privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2005, Secțiunea I – Parlamentul European”, adoptată în sesiunea plenară din 24 aprilie 2007.
- (26) A se vedea pagina 6 din Studiul privind monitorizarea de către instituții a observațiilor critice și a observațiilor suplimentare formulate de Ombudsman în 2006, disponibil pe site-ul Ombudsmanului: <http://www.ombudsman.europa.eu/followup/en/default.htm> [Link].